

STUDIO | LEGALE
Advocaten www.studio-legale.be

Inhoud

VOORWOORD	3
ONS TEAM	5
STUDIO ACADEMY	6
ACTUEEL	8
ACTIVITEITEN	9
MR. CARLO VAN ACKER OVER BEWINDVOERING	10
MR. JOOST PEETERS OVER CURATORSCHAP	12
BEHEER VAN ONBEHEERDE NALATENSCHAPPEN	14
MAAK KENNIS MET STUDIO VERKEER	15
ARTIKELS	17
Handelshuur in onderling akkoord beëindigen? Let op de formaliteiten	18
“Bezint eer ge begint”: de geschillenregeling doorgelicht	19
Icing van luxehorloges: waar personalisatie botst met merkenrecht	23
Politierechtbank vernietigt GAS-boete na trajectcontrole	26
Schijnmandaat in het Belgisch recht	28
Kotlabel: een betrouwbare gids tijdens de zoektocht naar het ideale kot?	29
De dunne lijn tussen fiscaal optimaliseren en frauduleus organiseren	31
WEBSITE	34
STUDIO LEGALE BOUWT AAN DE TOEKOMST	35
DE PRIVACYRADAR	37
Beslissing ten gronde nr. 132/2025 van 19 augustus 2025	38
Beslissing ten gronde nr. 134/2025 van 21 augustus 2025	39
CALL TO ACTION	42
Bent U reeds GDPR compliant?	42
PEPPOL CASH	43
Is Uw merk beschermd?	45
Screening van Uw algemene voorwaarden	46
CONTACT	48

Beste lezer,

Met veel plezier stellen wij u de nieuwste editie van ons magazine voor.

Bij STUDIO | LEGALE geloven wij nog steeds in de kracht van de vertrouwde dorpsadvocaat van vroeger: een vertrouwenspersoon die bereikbaar is, luistert, meedenkt en cliënten begeleidt bij de juridische uitdagingen waarmee zij geconfronteerd worden.

Tegelijkertijd stellen wij vast dat de juridische wereld steeds complexer wordt. Daarom combineren wij die persoonlijke aanpak met de expertise van een [full-service kantoor](#). Onder één dak vindt u specialisten in verschillende rechtsdomeinen die nauw samenwerken om onze cliënten zo goed mogelijk bij te staan.

Wij noemen dat graag “[the best of both worlds](#)”: de betrokkenheid van uw vaste vertrouwensadvocaat, gecombineerd met de kennis en ervaring van gespecialiseerde juristen. Zo willen wij voor onze cliënten een echte juridische one-stop-shop zijn.

Ook technologie en artificiële intelligentie zijn vandaag niet meer weg te denken uit onze samenleving en onze sector. Wij volgen deze ontwikkelingen op de voet en maken er gebruik van waar ze een meerwaarde bieden. Toch blijven wij ervan overtuigd dat juridisch advies in de eerste plaats [mensenwerk](#) is. Geen enkele technologie kan luisteren, nuances begrijpen of het vertrouwen opbouwen dat nodig is om cliënten goed te begeleiden.

In deze editie leest u onder meer een uitgebreid gesprek met Joost Peeters over zijn werkzaamheden als curator en zijn visie op ondernemingen in moeilijkheden. Daarnaast deelt Carlo Van Acker zijn ervaringen als bewindvoerder en geeft hij zijn kijk op de manier waarop ook in dergelijke dossiers een professionele aanpak en menselijke betrokkenheid hand in hand gaan.

Zoals steeds kijken wij ook verder dan het strikt juridische. Dankzij ons uitgebreid netwerk kunnen wij onze cliënten vaak ook ondersteunen buiten de grenzen van het recht alleen. Samen gaan wij voor een pragmatische en totaalaanpak.

En er valt nog veel meer te ontdekken in deze editie. Neem zeker ook een kijkje bij onze sportieve activiteiten. Ze tonen dat engagement, samenwerking en doorzettingsvermogen ook buiten het kantoor volop leven.

Wij wensen u veel leesplezier en hopen dat dit magazine u een mooie inkijk geeft in de mensen en de visie achter STUDIO | LEGALE.

Beste groeten,

Joost PEETERS
namens het hele team van
STUDIO | LEGALE Advocaten

“Knowledge is of no value unless you put it into practice”

– Anton Chekhov –

| Partners

Olivier BOES

Christian CLEMENT

Joost PEETERS

Carlo VAN ACKER

Laurie PEER

Koen DE BACKER

Marjan TERRIERE

Gert VANOPSTAL

Pauline VANHORENBEKE

Stephanie SCHLENKER

Roxanne SLEECKX

Yannick LAUWERS

Bjørg BOFFIN

Marie DE SCHEPPER

Arnaud LOUWETTE

Camille LAFFINEUR

Annelore BALAZSIN

Camille OPHOFF

Lena HERBOTS

Nathalie BOON

Michalina PAPROCKA

STUDIO | ACADEMY: opleidingen georganiseerd door STUDIO | LEGALE Advocaten!

Bij STUDIO | LEGALE Advocaten dragen we het delen van kennis en het up-to-date blijven in een steeds veranderend juridisch landschap hoog in het vaandel. Om die reden richtten we vorig jaar STUDIO | ACADEMY op: *het officiële opleidingscentrum van ons kantoor.*

Via www.studio-academy.be brengen we actuele juridische thema's tot leven in de vorm van toegankelijke, praktijkgerichte sessies.

De STUDIO | LEGALE Lunchsessies

Een van de parapetdjes binnen het aanbod van STUDIO | ACADEMY zijn de 'STUDIO | LEGALE Lunchsessies'. Deze maandelijkse opleidingen leveren voor de deelnemers punten op in het kader van hun verplichte permanente vorming.

Elke derde dinsdag van de maand verwelkomen we een topexpert die tijdens een lunchsessie in twee uurtjes tijd een juridisch 'hot topic' belicht binnen zijn of haar vakgebied én... met heerlijke pizza's van Luigi's of burgers van Jimmyz.

Sprekers die inspireren

De kracht van STUDIO | ACADEMY zit in de mensen. We zijn trots op het gevarieerde en enthousiaste sprekersteam dat de afgelopen maanden inspirerende sessies verzorgde.

Inhouse opleidingen: juridische vorming op de werkvloer

Naast onze open opleidingen biedt STUDIO | ACADEMY ook inhouse vormingen aan, volledig op maat van Uw organisatie. We stemmen de inhoud af op de sector, de specifieke noden en het kennisniveau van Uw team.

We gaven een praktische opfrissing GDPR bij een Notariskantoor, we organiseerden een opleiding voor het innen van kredieten van contract tot falen bij een bankinstelling en we gaven het juridisch team van een verzekeraar een verdiepingssessie over brandschade, regres en de indicatieve tabel.

Bij STUDIO | ACADEMY ontmoeten theorie en praktijk elkaar, waar juridische kennis geen eindpunt is, maar een hefboom voor versterking en groei.

Wilt U Uw team versterken met actuele, scherpe inzichten? Neem contact op via: academy@studio-legale.be.

Contacteer:

Mr. Joost PEETERS

Mr. Marie DE SCHEPPER

Mr. Stephanie SCHLENKER

Verdien waardevolle punten voor permanente vorming tijdens de lunchsessies van STUDIO | ACADEMY.

Elke 3e dinsdag van de maand van 11:45 tot 14:00.

| Waarom deelnemen? |

KMO-portefeuille

Goedgekeurd voor

DV.O242440

Topsprekers

Geïnspireerd raken door topsprekers over actuele juridische thema's

Punten

Twee OVB-punten permanente vorming

Lunch

Heerlijke pizza's of hamburgers van

| Prijs |

€ 75,00

per sessie

€ 210,00

per 3 sessies naar keuze

Studio Legale (excl. BTW) | Locatie |
Haantjeslei 69/A - 2018 Antwerpen

| Inschrijven |

Surf naar www.studio-legale.be/programma of stuur een e-mail naar academy@studio-legale.be om U in te schrijven.

AGENDA 2026

Dinsdag 15 september 2026

Mr. Luc Brants

Verjaringstermijnen bij beroepsaansprakelijkheid

Maandag 19 oktober 2026

Mr. Beatrix Vanlerberghe

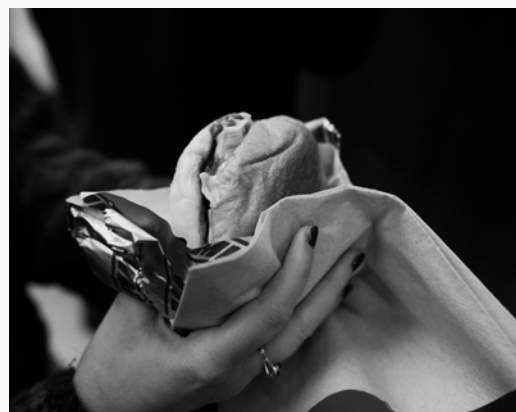
Terugblik op het nieuwe bewijsrecht.

Dinsdag 17 november 2026

Mr. Len Augustyns

Witwaspreventie: bent U mee?

Erkend dienstverlener KMO-portefeuille voor:

Advies

Opleidingen

KMO-PORTEFEUILLE

Als beoefenaar van een vrij beroep of KMO kan U in aanmerking komen om via de [KMO-portefeuille](https://studio-legale.com/kmo-portefeuille) een subsidie te krijgen voor opleidingen. Wij zijn een erkend dienstverlener binnen de KMO-portefeuille, waardoor ook onze adviesverlening voor een subsidie in aanmerking kan komen!

Voor meer informatie over wie en waarvoor de KMO-portefeuille gebruikt kan worden, kan U terecht op onze website <https://studio-legale.com/kmo-portefeuille-studio-als-dienstverlener/> of op www.vlaio.be.

DV.O242440

Wij namen deel aan:

CREDIT EXPO BELGIË

De [Credit Expo België 2026](#), het congres voor credit management & 'orde-to-cash', was opnieuw een geslaagde editie. STUDIO | LEGALE was opnieuw van de partij als standhouder, waar we heel wat boeiende gesprekken voerden met zowel vertrouwde contacten als nieuwe gezichten.

De sfeer zat goed, de opkomst was groot en de interactie des te waardevoller. Naast de inspirerende gesprekken volgden we ook seminars over actuele thema's. Zo gaf Mr. Joost Peeters een [sessie over persoonlijke zekerheden](#) (borgstellingen), waarin hij toelichtte of deze sinds 1 januari 2026 nog geldig zijn en welke impact de recente wijzigingen hebben op de praktijk. Wenst u hierover meer informatie, dan kan u ons uiteraard steeds contacteren via info@studio-legale.be.

STUDIO | LEGALE SPORTIEF

10 MILES

De advocaten van STUDIO | LEGALE trekken elk jaar hun loopschoenen aan voor de [Antwerp 10 Miles](#): het grootste loopevenement van Vlaanderen. Op zondag 26 april ruilden wij voor één dag de toga in voor loopschoenen, vastberaden om samen deze sportieve uitdaging aan te gaan. Wij keken ernaar uit om samen met duizenden andere deelnemers de Scheldestad sportief in beweging te brengen en vonden het fijn onze cliënten, collega's en partners langs het parcours te mogen begroeten.

SKITRIP

Het hoogtepunt van het jaar met de collega's is onze [traditionele skitrip](#)!

Teambuilding op hoog niveau!

STUDIO | LEGALE STEUNT KONINKLIJK BERCHEM SPORT

STUDIO | LEGALE is trotse sponsor van de Antwerpse voetbalploeg [Koninklijk Berchem Sport](#).

Koninklijk Berchem Sport is een club met een rijke traditie, een sterke jeugdwerking en een uitgesproken gemeenschapsgevoel, waarden waarin wij ons als kantoor volledig herkennen.

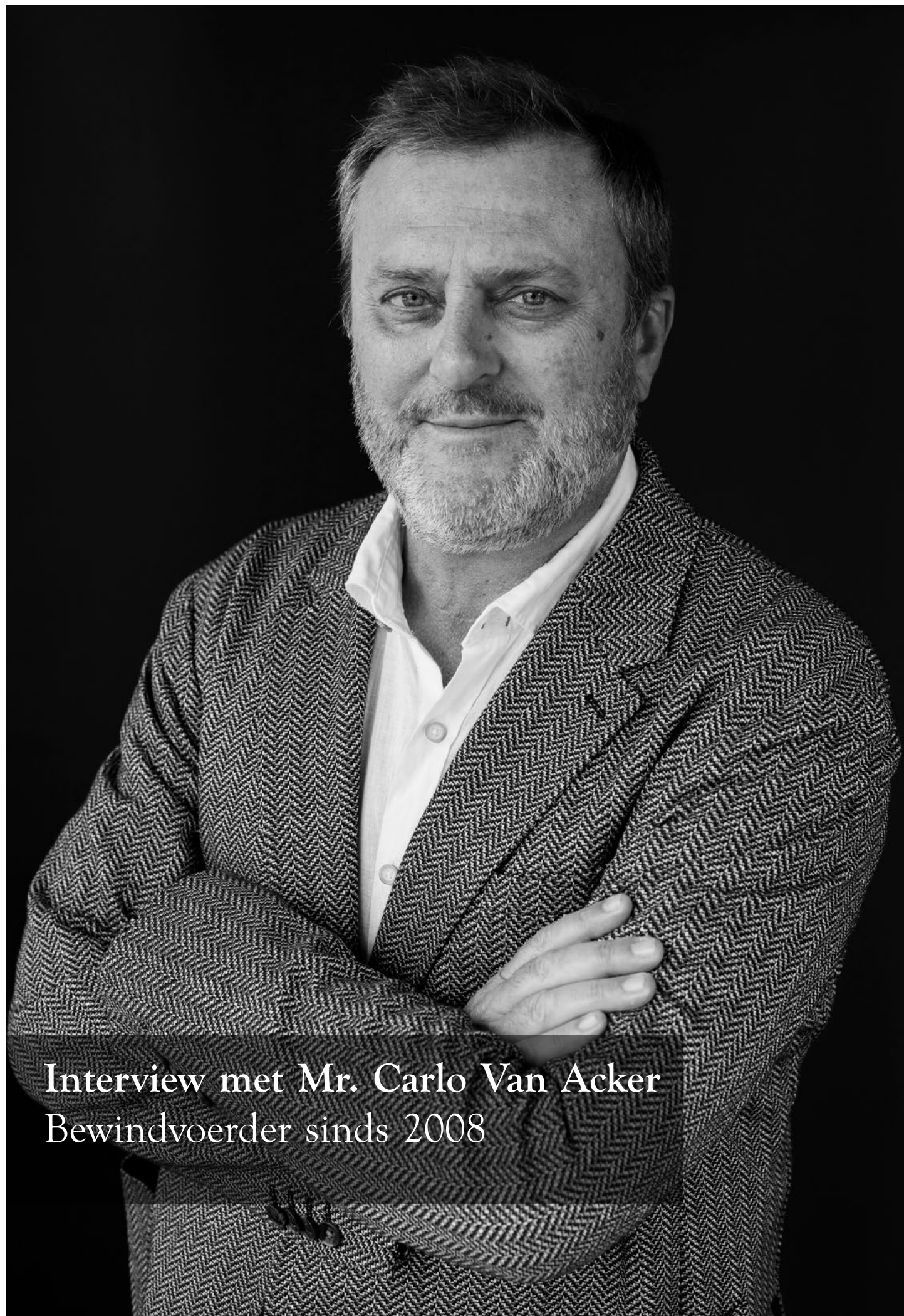
Wij wensen spelers, staf en supporters een succesvol seizoen toe en kijken uit naar een inspirerende samenwerking – op én naast het veld.

STUDIO | PADEL

Op 10 juni ruilden onze advocaten even de toga in voor een padelracket. 's Avonds trokken we samen de baan op voor een spannend padeltoernooi vol fanatieke rally's en veel gelach.

De weergoden waren ons niet altijd even goed gezind, maar enkele regenbuien konden de pret allerm minst bederven. Een geslaagde avond waarop teamspirit en plezier centraal stonden!

Interview met Mr. Carlo Van Acker
Bewindvoerder sinds 2008

Carlo Van Acker

Bewindvoerder sinds 2008, ondertussen 18 jaar.

Waarom heeft u gekozen om bewindvoerder te worden?

Na 25 jaar als advocaat, gespecialiseerd in burgerlijk recht - voornamelijk echtscheidingen en huurrecht - werd ik opgebeld door een vrederechter met de vraag of ik beschikbaar was om als bewindvoerder te fungeren. Als leek vroeg ik eerst bedenktijd, maar ik hapte snel toe. Blijkbaar paste mijn profiel als compromisgerichte advocaat goed bij de functie, en later zou blijken dat die eigenschap meer dan nodig was in bewindvoering.

Wat zijn de belangrijkste taken van een bewindvoerder?

Je laat je omringen door professionals uit de financiële, vastgoed- en beleggingswereld en het sociaal dienstbetoon. Van daaruit houd ik mij bezig met het beheer van particuliere vermogens: uitgaven, inkomsten, en waar nodig spaar- en beleggingsplannen. Soms komt daar het herschikken van vermogens bij, zoals de verkoop van onroerend goed of herbelegging in defensieve producten. De leidraad is steeds het belang van de beschermde persoon.

Welke eigenschappen bezit een goede bewindvoerder?

Inlevingsvermogen, sociale en communicatieve vaardigheden, zowel naar de beschermde persoon als naar familie en vertrouwenspersonen. Daarnaast een opvoedkundige rol, wat niet altijd evident is: mondigheid wordt soms verward met zelfinzicht, en dat is niet altijd in het belang van de betrokkene. En niet te vergeten: een gezonde portie geduld.

Wat zijn de meest uitdagende aspecten van uw werk?

Enerzijds het sociaal engagement en anderzijds de

dankbaarheid en erkentelijkheid in deze functie door beschermde personen en hun families. Oplossingen vinden in zowel financiële als familiaal-sociale contexten is niet eenvoudig. Je moet neutraal en rationeel oordelen, terwijl je functie als bewindvoerder in de kern een inmenging is in iemands privéleven.

“De bewindvoerder is niet de vijand maar een compagnon de route”

Wat is het grootste misverstand over bewindvoering?

De perceptie dat je het geld van de beschermde persoon afneemt, terwijl alle gelden op zijn of haar naam blijven staan. De bewindvoerder heeft enkel het beheer, onder strikte controle van de vrederechter. Maar een kerst- of verjaardagskaart ontvangen van een beschermde persoon maakt alles goed. Uiteindelijk ben je er om te helpen waar andere actoren, zoals OCMW, bijstandsorganisaties, sociale verhuurkantoren, niet meer kunnen.

Kunt u een situatie beschrijven waarin u het verschil heeft gemaakt?

Moeilijke vraag, want in elk dossier zit wel een addertje. Zonder namen te noemen: wanneer iemand voor de Belgische overheid “onbekend” is en je die persoon opnieuw een identiteit kunt geven, is dat een hele verdienste. Ook het oplossen van familiale twisten kan een groot verschil maken. Of iemand schuldvrij maken, een *tabula rasa*. Het klinkt misschien melig, maar iemand opnieuw zingeving geven is enorm belangrijk. De levenslijn van een beschermde persoon kent hoogtes en laagtes, en de bewindvoerder moet daarin de mediaan vinden.

Wat wilt u meegeven aan mensen die bewind overwegen?

De bewindvoerder is niet de vijand. Als de vraag rijst om bewind aan te stellen, is het in de eerste plaats de vrederechter die als filter oordeelt of bewindvoering een goede oplossing is. De vrederechter weet uit ervaring zeer goed wie hij daarvoor aanduidt. En de bewindvoerder zal altijd kijken naar de persoon achter het bewind, dat is nog steeds de kern van het beroep. ■

A black and white portrait of a man with dark hair, wearing a textured suit jacket, a white shirt, and a patterned tie. He is standing with his arms crossed, looking directly at the camera with a slight smile. A watch is visible on his left wrist. The background is dark and out of focus.

Interview met Mr. Joost Peeters
over het curatorschap

JOOST PEETERS

Partner / Advocaat

Waarom heeft u gekozen om curator te worden?

Na jaren in de advocatuur, met een praktijk die sterk in het ondernemingsrecht zat, merkte ik dat ik telkens opnieuw met hetzelfde gevoel zat wanneer een cliënt in de problemen raakte: ik wou meer kunnen doen dan enkel adviseren. Ondernemen is risico nemen. Dat weet elke ondernemer wanneer hij start. En soms loopt het fout, om allerlei redenen. Dat is geen schande. Maar op dat moment heb je mensen nodig die je helpen dat op een waardige manier af te ronden.

Ik heb bewust voor het curatorschap gekozen omdat ik op dat kruispunt toegevoegde waarde wou bieden. Niet als advocaat die vecht voor één partij, maar als iemand die het geheel overziet en alle betrokkenen zo goed mogelijk door een moeilijke periode loodst. Het is niet altijd een dankbare rol, maar het is wel een zinvolle.

Wat zijn de belangrijkste taken van een curator?

Als curator kom je in de plaats van het bestuur. Dat klinkt technisch, maar in de praktijk betekent het dat je van de ene dag op de andere verantwoordelijk bent voor een onderneming die zojuist is stopgezet. Hier hoort alles bij: personeel, schuldeisers, contracten, activa, huurovereenkomsten.

De kern van het werk is het te gelde maken van de beschikbare activa om die vervolgens eerlijk te verdelen onder de schuldeisers. Maar minstens even belangrijk is het menselijke luik: je voert gesprekken met werknemers die hun job verliezen, met leveranciers die al maanden op betaling wachten, met de ondernemer zelf die vaak

emotioneel uitgeput is. Daar probeer ik altijd menselijk in te zijn en het verschil te maken.

Als blijkt dat de bestuurders manifeste fouten hebben gemaakt of erger, dan moet er ook geageerd worden. De wetgeving omtrent bestuurdersaansprakelijkheid en bestuursverbod, moeten we ook toepassen. Dit is belangrijk voor de schuldeisers maar ook voor een eerlijke economie. De rotte appels moeten uit de mand.

Welke eigenschappen bezit een goede curator?

Je moet snel kunnen schakelen. De eerste weken na een faillissementsvonnis zijn cruciaal: activa moeten veiliggesteld worden, banken moeten worden gecontacteerd, personeel moet worden geïnformeerd. Wie aarzelt, verliest waarde die de schuldeisers toekomt.

Maar even belangrijk is dat je mensen kunt lezen en benaderen. Ik werk met mensen in hun moeilijkste moment. Een gefailleerde ondernemer zit soms al maanden in een neerwaartse spiraal voor het zover komt. Op dat moment moet de situatie ernstig worden benaderd en moet er worden aangetoond dat er menselijkheid is.

“Ik werk met mensen in hun moeilijkste moment.”

Verder heb je een sterk netwerk nodig: vastgoedexperts, bedrijfsrevisoren, sociale secretariaten. Een curator die alles alleen probeert te doen, doet zijn dossiers tekort. En geduld, uiteraard, de procedures nemen tijd.

Wat zijn de meest uitdagende aspecten van dit beroep?

De dossiers worden complexer. Ondernemingen zijn internationaler, digitaler, financieel gelaagder dan vroeger. En de middelen in de boedel zijn vaak beperkt, terwijl de kosten van expertises en procedures oplopen. Dan moet je creatief zijn en prioriteiten stellen.

Wat ik persoonlijk het meest uitdagende vind, is het persoonlijke aspect. Je neemt beslissingen die levens raken. Een onderneming die twintig jaar zijn zaak heeft proberen uitbouwen en deze op een ochtend ziet verdwijnen. Daar ga je niet licht over. Je probeert dat zo respectvol mogelijk

te doen. Uiteraard wanneer blijkt dat de bestuurder te kwade trouw handelt, moet er uiteraard ook streng worden gehandeld.

Wat is het grootste misverstand over het curatorschap?

Dat de curator de vijand is. Van de ondernemer, van de werknemers, van iedereen. Niemand ziet graag een curator aan de deur. Dat begrijp ik. De curator is er in eerste instantie niet om te straffen. Ik ben er om orde te brengen in een situatie die al chaotisch was voor de curator er bij betrokken geraakte. In eerste instantie moet er orde en duidelijkheid worden gecreëerd, vervolgens moet er onderzocht worden of er fouten zijn die aanleiding hebben gegeven tot het faillissement.

*“De curator is geen vijand van de gefailleerde -
hij is de bewaker van een eerlijk proces.”*

Ondernemen is risico nemen, en dat risico kan mislopen. Dat is inherent aan het systeem. Een faillissement is dan ook geen moreel oordeel over een ondernemer - het is een juridisch instrument om een situatie netjes af te sluiten. Soms biedt het zelfs een nieuwe start: voor de activiteiten die worden overgedragen, voor werknemers die elders aan de slag gaan, en soms voor de gefailleerde zelf.

Wat wilt u meegeven aan ondernemers die met financiële moeilijkheden kampen?

Zoek tijdig hulp. Dat is het belangrijkste. Problemen groeien zelden van de ene dag op de andere. Ze sluimeren en ondernemers gaan er te lang mee door omdat ze hopen dat het zich nog keert. Dat is menselijk. Maar hoe langer je wacht, hoe minder opties er overblijven.

Er zijn vandaag tools om een faillissement te vermijden, zoals de gerechtelijke reorganisatie. Dit kan werken, alleen als je er op tijd bij bent. Steek uw hoofd dus niet in het zand.

En als het toch tot een faillissement komt: werk mee. Wees open. Ondernemen is risico nemen, en dat kan mislopen. Dat is geen schande. We weten dit en appreciëren een eerlijke ondernemer die meehelpt om alles zo eerlijk en efficiënt mogelijk af te wikkelen. ■

BEHEER VAN ONBEHEERDE NALATENSCHAPPEN door STUDIO | LEGALE

Indien een nalatenschap onbeheerd blijft (dit wil zeggen als alle erfgenamen verworpen hebben of er geen bekende erfgenamen te vinden zijn) kan via de Rechtbank van Eerste Aanleg een curator worden aangesteld over de onbeheerde nalatenschap. Dit wordt geregeld door artikel 4.58 B.W. en artikel 1228 Ger.W.

De curator zal moeten instaan voor een zorgvuldige, pragmatische en efficiënte afwikkeling van de nalatenschap. Bij STUDIO | LEGALE is Joost Peeters een erkend curator over onbeheerde nalatenschappen.

Zijn brede expertise in het burgerlijk recht en ondernemingsrecht draagt bij tot een doordachte en allround aanpak van deze dossiers.

Indien U in Uw praktijk de noodzaak tegenkomt om een curator over een onbeheerde nalatenschap aan te stellen, mag U steeds suggereren om Mr. Joost Peeters aan te stellen, die zijn taken met de nodige plichtsbewustheid en vakbekwaamheid zal vervullen ten einde met zo min mogelijk tijdsverlies een efficiënte afwikkeling te beogen van de open gevallen onbeheerde nalatenschap. ■

Joost Peeters is al jaar en dag curator in Antwerpen en legde op 14 juli 2026 ook de eed af in Brussel. ■

Hebt U een boete gekregen of een dagvaarding voor de politierechtbank?

Kreeg U een **verkeersboete**, beging U een **verkeersovertreding** of was U betrokken bij een **verkeersongeval**?

Vraag nu GRATIS juridisch advies aan onze experts in verkeersrecht.

Contacteer ons via www.studio-verkeer.be of via info@studio-legale.be.

STUDIO | VERKEER - Uw partner bij verkeersovertredingen en procedures voor de politierechtbank.

Waarom cliënten kiezen voor STUDIO | VERKEER:

- ✓ **Gespecialiseerde advocaten**
in verkeersrecht met bewezen succesvolle resultaten
- ✓ **Dagelijkse ervaring**
in alle politierechtbanken van België
- ✓ **Heldere en snelle communicatie**
met een vaste contactpersoon
- ✓ **Advies en bijstand**, ook via Uw
rechtsbijstandsverzekering (in 90% van de gevallen
komt deze tussen, waardoor uw advocaatskosten
gedekt zijn)
- ✓ **Landelijke dekking vanuit Antwerpen en
Brussel**

Onze advocaten beschikken over uitgebreide dagelijkse ervaring in verkeersrechtzaken en behalen daardoor steeds zeer goede resultaten voor onze cliënten.

Overzicht van verkeersovertredingen:

1ste graad

Overtredingen:

Geen richtingaanwijzers, fout parkeren (zonder gevaar), onnodig links rijden, niet naleven voorrangsregels, verkeerd gebruik claxon, niet naleven zone 30.

3e graad

Overtredingen:

Door rood licht rijden, geen voorrang verlenen aan voetgangers, verbodsbord negeren, spookrijden (korte afstand), agressief rijden, tailgating (bumperkleven).

Andere

Overtredingen:

Alcohol/drugsgebruik in het verkeer, rijden zonder rijbewijs/verzekering, rijden tijdens rijverbod, radarverklikker gebruiken, ongeval met letsel, verkeersagressie.

2e graad

Overtredingen:

Geen gordel dragen, rijden met versleten banden, gsm-gebruik zonder handsfree, doorlopende lijn overschrijden, parkeren op fietspad, lichte snelheidsovertredingen.

4e graad

Overtredingen:

Straatracen, spookrijden autosnelweg, vluchtmisdrijf met gewonden, zware snelheidsovertredingen (>40 km/u), gevaarlijk gedrag.

Bij STUDIO | VERKEER, onderdeel van STUDIO | LEGALE, vindt U gespecialiseerde advocaten met diepgaande expertise in verkeersrecht en ervaring bij politierechtbanken in heel België.

HANDELSHUUR IN ONDERLING AKKOORD BEËINDIGEN? LET OP DE FORMALITEITEN!

Een handelshuur stopzetten in onderling akkoord lijkt eenvoudig. In de praktijk gebeurt dit dan ook geregeld met een gewone schriftelijke overeenkomst. Toch bevestigt een vonnis van het Vrederecht 2de kanton te Antwerpen van 27 januari 2025 [1] dat een informele aanpak belangrijke risico's inhoudt.

Een handelshuur kan minnelijk worden beëindigd, maar niet zomaar op om het even welke manier. Art. 3, lid 4 Handelshuurwet bepaalt dat die beëindiging moet worden vastgesteld ofwel bij authentieke akte, ofwel via een verklaring voor de Vrederechter.

Deze vormvereisten zijn van dwingend recht en hebben als doel de huurder te beschermen.

Een gewone, onderhandse overeenkomst volstaat dus in principe niet

In bovenvermeld vonnis hadden verhuurder en huurder een handelshuurovereenkomst gesloten voor negen jaar. Enkele maanden later liep de zaak van de huurder minder goed dan verwacht. Partijen sloten daarom op 9 februari 2024 een overeenkomst van minnelijke beëindiging, waarbij de sleutels meteen werden teruggegeven.

De beëindiging werd echter niet vastgelegd via een authentieke akte en evenmin voorgelegd aan de vrederechter.

Waarom is dat een risico?

Wanneer de wettelijke formaliteiten niet worden nageleefd, kan de huurder zich beroepen op de relatieve nietigheid van de beëindiging. Met andere woorden: hij kan aanvoeren

dat de handelshuur nog steeds loopt.

Dat betekent dat een overeenkomst die op het eerste gezicht duidelijk lijkt, achteraf toch opnieuw ter discussie kan worden gesteld. Het risico zit dus niet zozeer in het akkoord zelf, maar in de onzekerheid die ontstaat wanneer de vormvereisten niet worden nageleefd.

Waarom liep het hier toch goed af voor de verhuurder?

In dit concrete geval oordeelde de vrederechter dat de handelshuur toch geldig was beëindigd. Doorslaggevend was dat de huurder het akkoord ook effectief had uitgevoerd. Hij had de uitbating stopgezet, de sleutels teruggegeven en het pand verlaten.

Volgens de vrederechter betekende dat dat de huurder afstand had gedaan van het recht om zich nog op de ongeldigheid van de beëindiging te beroepen. Daarom werd de handelshuur in dit concrete geval toch geldig beëindigd geacht.

Echter, dit is geen automatisme en zeker geen veilige strategie.

Belangrijkste les: vermijd onzekerheid

Dit vonnis is geenszins een vrijgeleide om de wettelijke formaliteiten naast u neer te leggen. Integendeel. Wie een handelshuur beëindigt met een louter onderhandse overeenkomst, creëert ruimte voor discussie en onzekerheid, zelfs wanneer beide partijen aanvankelijk akkoord waren.

Voor verhuurders én huurders is de boodschap dus duidelijk: wilt u een handelshuur in onderling akkoord beëindigen, doe dat dan geheel correct.

Ook een foutieve opzeg door de verhuurder kan veel kosten

Niet alleen bij een minnelijke beëindiging loeren risico's om de hoek. Ook een foutieve opzeg door de verhuurder kan duur uitvallen. Een handelshuur kan immers niet vrij worden opgezegd.

De Handelshuurwet legt strikte voorwaarden op inzake termijn, vorm en motivering van de opzeg. Wanneer deze niet correct worden nageleefd, kan de opzeg ongeldig zijn of aanleiding geven tot aanzienlijke vergoedingen, zoals een uitzettingsvergoeding die kan oplopen tot meerdere jaren huur.

Een ogenschijnlijk kleine fout zoals een verkeerde termijn, een gebrekkige motivering of een onjuiste kennisgeving kan een grote financiële impact hebben.

Ook voor verhuurders is handelshuur dus een sterk geformaliseerde materie, waarbij een correcte aanpak essentieel is.

Waarop let u best in de praktijk?

Een correcte beëindiging van een handelshuur gaat verder dan enkel het akkoord zelf. Denk ook aan een duidelijke regeling van:

- de juiste wijze van beëindiging;
- de datum waarop de huur effectief eindigt;
- de sleuteloverdracht;
- de afrekening van achterstallige huur, lasten en interesten;
- de behandeling van de huurwaarborg;
- eventuele slotafspraken over schade of openstaande schulden.

Vragen over uw handelshuur?

Overweegt u als verhuurder of huurder om een handelshuur stop te zetten? Dan vormt een snelle en goede check vaak het verschil tussen een duidelijke afsluiting en een onzeker dossier achteraf.

STUDIO | LEGALE kan U begeleiden bij:

- de opmaak en beoordeling van beëindigingsovereenkomsten;
- discussies over handelshuur en opzeg;
- invordering van achterstallen en schade;
- onderhandelingen tussen verhuurder en huurder;
- procedures voor het vredegerecht.

Een correcte aanpak vooraf voorkomt vaak veel discussie achteraf. ■

Advies nodig? Contacteer info@studio-legale.be.

Mr. Laurie PEER

Media links & bronnen

[1] Vred. 2de kanton Antwerpen 27 januari 2025, NjW 8 april 2026, 269-271.

Lees dit artikel online

<https://studio-legale.com/handelshuur-beeindigen-onderling-akkoord/>

“BEZINT EER GE BEGINT”: DE GESCHILLENREGELING DOORGELICHT

Het begint vaak veelbelovend. Twee of meer ondernemers bundelen hun krachten, richten samen een vennootschap op en dromen van groei en succes. Maar de praktijk leert dat niet elke samenwerking de tand des tijds doorstaat. Visies groeien uiteen, belangen botsen, en wat ooit een gedeelde ambitie was, mondt uit in een patstelling. De vraag dringt zich dan op: hoe verder wanneer samenwerken onmogelijk is geworden, maar de vennootschap wél levensvatbaar blijft?

Het Belgische vennootschapsrecht biedt voor deze situaties een wettelijk instrumentarium: de geschillenregeling. Deze regeling, opgenomen in Boek II, Titel 7 van het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen (WVV), werd grondig hervormd bij de inwerkingtreding van het WVV in 2019. De wetgever heeft het toepassingsgebied verduidelijkt, de procedureregels verfijnd en de rechter ruimere beoordelingsbevoegdheden toegekend. Het resultaat is een evenwichtiger kader dat aandeelhouders toelaat om definitief afscheid van elkaar te nemen, zonder daarbij de continuïteit van de onderneming op het spel te zetten.

Voor wie is de geschillenregeling bedoeld?

De regeling richt zich uitsluitend tot niet-genoteerde besloten vennootschappen (BV's) en naamloze vennootschappen (NV's) met statutaire zetel in België. De vordering kan betrekking hebben op diverse effecten, waaronder niet alleen klassieke aandelen maar ook inschrijvingsrechten en converteerbare obligaties. Een belangrijke beperking is dat elke vordering tot uitsluiting of uittreding steeds alle effecten van de betrokken aandeelhouder moet omvatten. Gedeeltelijke uitstap is niet mogelijk, wat logisch is gezien

de finaliteit van de regeling: het definitief beëindigen van een onhoudbare situatie.

Twee wegen naar de exit

De geschillenregeling kent twee complementaire actiemiddelen die elk vanuit een andere positie worden ingeroepen. Bij de vordering tot uitsluiting nemen een of meerdere aandeelhouders het initiatief om een medeaandeelhouder uit de vennootschap te dwingen. Dit instrument is echter niet voor iedereen toegankelijk. De wetgever heeft kwantitatieve drempels ingebouwd: wie een uitsluiting wil vorderen, moet individueel of samen met andere eisers minstens dertig procent van de stemrechten bezitten. Deze drempel voorkomt dat minderheidsaandeelhouders lichtvaardig een uitsluitingsprocedure opstarten.

De vordering tot uittreding werkt in omgekeerde richting. Hier vraagt een aandeelhouder zelf om de vennootschap te mogen verlaten, waarbij de overige aandeelhouders verplicht worden zijn effecten over te nemen. Voor deze vordering geldt geen participatiedrempel – elke aandeelhouder, ongeacht de omvang van zijn deelneming, kan uittreding vorderen wanneer hij meent dat zijn aandeelhouderschap onhoudbaar is geworden.

De gegronde reden als poortwachter

Noch uitsluiting noch uittreding wordt zomaar toegekend. Centraal in beide procedures staat het vereiste van een gegronde reden. Dit begrip vormt een open norm die de rechter een ruime beoordelingsmarge geeft. In essentie gaat het om een feitelijke situatie die verantwoordt waarom het verderzetten van het aandeelhouderschap niet langer redelijkerwijs kan worden verwacht.

De invulling van dit begrip verdient nuancering. Ten eerste hoeft de gegronde reden niet uitsluitend aan de verwerende aandeelhouder te wijten zijn. Ook omstandigheden die geen van beide partijen kunnen worden verweten, kunnen volstaan. Ten tweede is foutief gedrag geen vereiste – de vraag is niet wie schuld treft, maar of het aandeelhouderschap nog houdbaar is. Ten derde moet de gegronde reden actueel zijn, zowel op het moment dat de vordering wordt ingesteld als op het ogenblik van de rechterlijke uitspraak. Een conflict dat inmiddels is bijgelegd, kan geen grondslag meer bieden. Tot slot kan zowel het vennootschapsbelang als het persoonlijk belang van de aandeelhouder relevant zijn bij de beoordeling.

De procedure: snel maar niet oppervlakkig

De wetgever heeft gekozen voor een gestroomlijnde procedure. Vorderingen tot uitsluiting of uittreding worden gebracht voor de voorzitter van de ondernemingsrechtbank van de plaats waar de vennootschap haar zetel heeft. De voorzitter zetelt daarbij “zoals in kort geding”, wat betekent dat de procedure de snelheid en flexibiliteit van het kort geding benut, maar wel een uitspraak ten gronde oplevert.

De exclusieve bevoegdheid van de voorzitter brengt een keerzijde mee. Niet elk geschil tussen aandeelhouders kan via deze procedure worden beslecht. De geschillenregeling is nadrukkelijk geen one-stop-shop. De voorzitter kan weliswaar samenhangende geschillen mee behandelen, maar enkel indien aan strikte voorwaarden is voldaan. Het moet gaan om daadwerkelijk bestaande geschillen die betrekking hebben op financiële betrekkingen tussen de partijen en de vennootschap – denk aan leningen, rekeningen-courant en zekerheden – of op concurrentieverbindenissen, en die samenhangen met de beëindiging van het aandeelhouderschap.

Vorderingen tot nietigverklaring van besluiten van vennootschapsorganen, teruggave van materiaal of aanstelling van een voorlopig bewindvoerder vallen buiten deze bevoegdheid en moeten via de reguliere rechtsgang worden behandeld. De voorzitter interpreteert zijn bevoegdheid restrictief, zoals past bij een uitzonderingsprocedure.

Dwingend recht met een subsidiair karakter

De geschillenregeling bevindt zich in een merkwaardig spanningsveld. Enerzijds is zij van dwingend recht: aandeelhouders kunnen hun recht om er beroep op te doen niet contractueel of statutair uitsluiten of beperken. Bepalingen die dit toch proberen, zijn nietig. Dit dwingende karakter beschermt aandeelhouders tegen afspraken die hen in geval van conflict zouden klemzetten.

Anderzijds beschouwt de wetgever de geschillenregeling als een ultimum remedium – een laatste redmiddel dat pas in beeld komt wanneer andere oplossingen hebben gefaald. De parlementaire voorbereiding is hierover ondubbelzinnig: de regeling is “slechts als techniek aan te bieden wanneer tegenstellingen tussen aandeelhouders niet in der minne op te lossen zijn.” Dit subsidiaire karakter vindt zijn grondslag in de goede trouw die partijen jegens elkaar verschuldigd zijn en in het ingrijpende karakter van een gedwongen uitstap. Een aandeelhouder die te snel naar de geschillenregeling grijpt zonder eerst alternatieve oplossingen te verkennen, riskeert dat zijn vordering als ongegrond wordt afgewezen.

De mogelijkheid van arbitrage

Een belangrijke nuance betreft de verhouding met arbitrage. Hoewel de geschillenregeling dwingend recht is, kunnen partijen overeenkomen om geschillen over uitsluiting of uittreding aan een arbitrageprocedure te onderwerpen. De wetgever erkent deze mogelijkheid uitdrukkelijk. Twee voorwaarden moeten daarbij vervuld zijn: alle bij de geschillenregeling betrokken partijen moeten partij zijn bij het arbitragebeding, en de bedoeling moet zijn om de geschillenregeling exclusief via arbitrage te beslechten. Is aan deze voorwaarden voldaan, dan mist de voorzitter van de ondernemingsrechtbank rechtsmacht en is het arbitragetribunaal bevoegd. De rechtspraak interpreteert arbitragebedingen in deze context restrictief, zodat twijfel in het voordeel van de gewone rechter wordt beslecht.

Statutaire en conventionele exit-mechanismen

Naast de wettelijke geschillenregeling bestaan in de praktijk vaak statutaire of contractuele mechanismen die voorzien in een exit bij bepaalde gebeurtenissen. Denk aan good leaver- en bad leaver-bepalingen in aandeelhoudersovereenkomsten, of aan statutaire uittredingsregelingen in de BV. De vraag rijst hoe deze zich verhouden tot de wettelijke regeling.

Het antwoord is genuanceerd. Dergelijke mechanismen kunnen naast de wettelijke regeling bestaan, maar kunnen deze niet uitsluiten. Een aandeelhouder die statutair wordt uitgenodigd eerst de conventionele regeling te doorlopen, behoudt het recht om zich rechtstreeks tot de rechter te wenden. De dwingendrechtelijke bescherming kan niet worden omzeild door contractuele voorwaarden of vertragsmanoeuvres. Dat neemt niet weg dat het bestaan van werkbare conventionele mechanismen relevant kan zijn bij de beoordeling of de wettelijke regeling als ultimum remedium wel aan de orde is.

Waardering op het juiste moment

Wanneer de rechter beslist dat uitsluiting of uittreding gerechtvaardigd is, rijst onvermijdelijk de vraag naar de prijs. Het WVV hanteert als uitgangspunt dat de waarde van de effecten wordt geraamd op het tijdstip waarop de rechter de overdracht beveelt. Dit principe sluit aan bij de realiteit dat het recht op betaling van de prijs ontstaat op het moment van eigendomsoverdracht.

De wetgever heeft echter erkend dat strikte toepassing van dit beginsel in bepaalde gevallen tot onbillijke resultaten kan leiden. Wanneer de omstandigheden die tot de vordering hebben geleid, of het gedrag van partijen

naar aanleiding van de procedure, de waarde van de effecten hebben beïnvloed, kan een correctie noodzakelijk zijn. Het WVV geeft de rechter daarom uitdrukkelijk de bevoegdheid om, wanneer de standaardwaardering tot een kennelijk onredelijk resultaat leidt, een billijke prijsverhoging of -vermindering toe te passen.

De toolbox van de rechter

De rechter beschikt over diverse instrumenten om tot een billijke prijs te komen. Een eerste mogelijkheid is het verschuiven van de peildatum naar een vroeger tijdstip, bijvoorbeeld naar het moment vóór de escalatie van het conflict of vóór bepaald schadelijk gedrag van een partij. Het Hof van Cassatie heeft bevestigd dat een dergelijke verschuiving mogelijk is wanneer de rechter concreet vaststelt dat de omstandigheden of het gedrag een invloed hebben gehad op de waarde. De rechter moet zijn keuze wel motiveren.

Daarnaast kan de rechter een voorlopige prijs toekennen in afwachting van definitieve vaststelling, bijvoorbeeld wanneer onzekerheid bestaat over de impact van bepaalde elementen op de waarde. Hij kan ook correctiemechanismen inbouwen voor risico's die op de peildatum gekend zijn, maar waarvan de omvang nog moet blijken. Om de belangen van de partijen te beschermen, kan de rechter zekerheden opleggen voor het nog te betalen bedrag, zoals een pand op de overgedragen effecten, een bankgarantie of een storting op een geblokkeerde rekening.

Concurrentieverbintenissen als prijselement

Een bijzonder aspect van de prijsbepaling betreft concurrentieverbintenissen. De rechter kan de prijs koppelen aan de instemming van de vertrekkende aandeelhouder met een niet-concurrentiebeding of aan de versterking van een bestaand beding. Omgekeerd kan hij een bestaand concurrentieverbod opheffen of beperken, met een overeenkomstige prijsvermindering. Deze bevoegdheid erkent dat de waarde van een participatie mede wordt bepaald door de vraag of de vertrekkende aandeelhouder nadien als concurrent kan optreden.

Er geldt echter een belangrijke beperking: de rechter kan geen nieuw concurrentiebeding opleggen wanneer er geen bestaat. De partijautonomie blijft op dit punt gerespecteerd. Wie een concurrentieverbod wil afdwingen, moet dit contractueel hebben bedongen.

Wanneer een aandeelhouder wegvalt

De dynamiek van een geschillenprocedure kan ingrijpend veranderen wanneer een aandeelhouder

tijdens de procedure komt te overlijden, failliet wordt verklaard of wordt ontbonden. Deze gebeurtenissen hebben zowel procedurele als materiële gevolgen.

Op procedureel vlak kunnen erfgenamen of curatoren de procedure voortzetten. De vraag of erfgenamen überhaupt aandeelhouder kunnen worden, hangt af van eventuele statutaire beperkingen. In een BV kunnen statuten bepalen dat erfgenamen niet automatisch worden toegelaten, met een van rechtswege uittreding tot gevolg. Materieel gezien worden de gegronde redenen na gedinghervatting beoordeeld in hoofde van de rechtsopvolger. Dit kan de situatie wezenlijk wijzigen, zeker wanneer de oorspronkelijke gegronde redenen nauw verbonden waren met de persoon van de overleden of failliete aandeelhouder.

Wanneer de vennootschap zelf verdwijnt

Complexer wordt het wanneer niet een aandeelhouder, maar de vennootschap zelf wordt ontbonden of failliet verklaard. De rechtspraak is hier verdeeld. Eén stroming stelt dat de geschillenregeling in dat geval niet langer mogelijk is, of dat een lopende procedure zonder voorwerp wordt. De redenering is dat de finaliteit van de regeling – het verzekeren van continuïteit – vervalt wanneer de vennootschap ophoudt te bestaan.

Een andere stroming nuanceert dit en aanvaardt dat de geschillenregeling onder bepaalde voorwaarden toch kan worden voortgezet, met name wanneer het faillissement of de ontbinding kunstmatig tot stand is gebracht om de regeling te omzeilen. Een absolute uitsluiting zou immers de deur openzetten voor kunstmatige of kwaadwillige ontbindingen, louter bedoeld om een dreigende of ingestelde geschillenregeling te frustreren. De rechter beoordeelt dit geval per geval.

Geen weg terug

Wie overweegt een geschillenprocedure te starten, moet zich bewust zijn van een fundamenteel gegeven: er bestaat geen recht op inkeer. Zodra de rechter in een (tussen)vonnis heeft beslist over de gegrondheid van de uitsluiting of uittreding, is die beslissing definitief. De eiser kan nadien niet meer terugkrabbelen, ook niet wanneer de prijs lager of hoger uitvalt dan verwacht.

De rechtspraak is hierover bijzonder duidelijk. In een zaak waar de eiser jarenlang procedure had gevoerd en na kennisname van het deskundigenverslag plots afstand wilde doen van zijn vordering, oordeelde de rechtbank dat de wet geen recht op inkeer voorziet voor de partij die aanzet tot uitkoop en vervolgens vaststelt dat het resultaat minder

gunstig uitvalt dan verwacht. Dit behoort tot het procesrisico. Een poging om na een ongunstig deskundigenverslag een nieuwe, gewijzigde vordering in te stellen, werd evenmin aanvaard wegens strijdigheid met de procedureregels.

De kostprijs van het gelijk

De financiële implicaties van een geschillenprocedure reiken verder dan de aandelenprijs. De gerechtskosten kunnen aanzienlijk oplopen, zeker wanneer een deskundigenonderzoek naar de waarde van de effecten wordt bevolen. De in het ongelijk gestelde partij draagt in principe de kosten, waarbij de rechtspraak vaak kijkt naar de aandeelhouder die aan de oorzaak ligt van de gegronde redenen. Bij meerdere partijen en vorderingen kunnen meerdere rechtsplegingsvergoedingen verschuldigd zijn, wat de rekening snel doet oplopen.

Partijen kunnen in statuten of aandeelhoudersovereenkomsten afwijkende afspraken maken over de verdeling van procedure- en expertisekosten. Dergelijke afspraken kunnen door de rechter worden bekrachtigd en bieden partijen vooraf meer zekerheid over de kostenverdeling. Het verdient aanbeveling om bij het opstellen van aandeelhoudersovereenkomsten ook aan dit aspect aandacht te besteden.

Besluit

De geschillenregeling in de BV en NV belichaamt een delicate evenwichtsoefening. Zij biedt aandeelhouders die gevangen zitten in een onwerkbare situatie een wettelijk gewaarborgde uitweg, zonder dat de vennootschap zelf daarvan het slachtoffer moet worden. Tegelijkertijd plaatst zij hoge drempels: een gegronde reden is vereist, de regeling geldt als ultimum remedium, en wie de procedure start moet bereid zijn de consequenties te dragen.

De hervorming in het WVV heeft de regeling verfijnd en de rechter meer instrumenten gegeven om tot een billijke uitkomst te komen. De ruimere mogelijkheden voor prijscorrectie, het behandelen van samenhangende geschillen en het opleggen van zekerheden dragen bij aan een evenwichtiger kader. Maar de kern blijft ongewijzigd: de geschillenregeling is een zwaarwichtig instrument dat met de nodige omzichtigheid moet worden gehanteerd.

Voor aandeelhouders die zich in een conflictsituatie bevinden, is het zaak om de opties zorgvuldig af te wegen. Onderhandeling, bemiddeling en statutaire of conventionele mechanismen verdienen voorrang. Pas wanneer deze wegen doodlopen, komt de wettelijke geschillenregeling in beeld. En wie die stap zet, doet er goed aan de procedure grondig voor te bereiden, de

financiële risico's in kaart te brengen en zich te laten bijstaan door gespecialiseerde raadgevers. Want in de geschillenregeling geldt meer dan elders: bezint eer ge begint.

Wordt u geconfronteerd met een aandeelhoudersconflict en vraagt u zich af welke opties u heeft? Onze specialisten vennootschapsrecht staan klaar om u te begeleiden naar een duurzame oplossing. ■

Mr. Joost PEETERS

Mr. Yannick LAUWERS

[Lees dit artikel online](#)

www.studio-legale.com/geschillenregeling-aandeelhouders-belgie/

ICING VAN LUXEHORLOGES: WAAR PERSONALISATIE BOTST MET MERKENRECHT

In een wereld waar luxe en personalisatie steeds meer hand in hand gaan, is het geen verrassing dat klanten bereid zijn om duizenden euro's neer te tellen voor een exclusief uurwerk. Het personaliseren van een standaardmodel met diamanten of edelstenen, een techniek die bekendstaat als "icing", is vandaag bijzonder populair.

Dit klinkt op het eerste gehoor als een esthetische upgrade voor wie de standaard Rolex net iets te gewoon vindt. Maar wie denkt dat schoonheid geen prijs kent, heeft buiten het merken- en auteursrecht gerekend.

Dat blijkt eens te meer uit het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 17 april 2024, waarin de rechter een zware streep trok door het verdienmodel van een Antwerpse juwelier die zich op deze icing-praktijk toeleide. De rechter kende aan Rolex een schadevergoeding toe van maar liefst €160.371,60.

Wat is "icing" van horloges?

Icing verwijst naar het bewerken van bestaande horloges, doorgaans van luxemerken zoals Rolex, door er diamanten of andere edelstenen op aan te brengen. Elementen zoals de wijzerplaat worden vervangen of aangepast, terwijl het originele merkteken zichtbaar behouden blijft. De aangepaste horloges worden vervolgens opnieuw te koop aangeboden, vaak met gebruik van originele promotiematerialen van het merk.

Wat voor de consument een unieke upgrade lijkt, is voor de merkhouders een ernstige aantasting van haar controle over kwaliteit, design en reputatie. Deze praktijk is populair in de wereld van high-end juweliers en influencers, maar juridisch bijzonder risicovol.

Icing raakt namelijk aan twee belangrijke beschermingsvormen in het intellectueel eigendomsrecht:

- **Merkenrecht:** het gebruik van het merk “Rolex” op aangepaste producten, in advertenties of op websites
- **Auteursrecht:** het bewerken van het originele ontwerp van de wijzerplaat of het gebruiken van officiële productfoto’s zonder toestemming.

Hof van Beroep Antwerpen 17 april 2024: T.L.W. versus Rolex

De Zwitserse horlogefabrikant Rolex SA en haar Benelux-dochter spanden een zaak aan tegen de Antwerpse vennootschap T.L.W. BV. Die laatste baatte een juwelierszaak uit waar bestaande, originele Rolex-horloges werden “geïced” (nl. voorzien van diamanten) en vervolgens opnieuw werden verkocht onder de naam “Rolex”. Daarnaast gebruikte T.L.W. ook originele product- en promotieafbeeldingen van Rolex op haar website en sociale media.

Rolex stapte naar de rechter wegens inbreuk op haar auteursrechten en merkrechten. In een eerdere procedure werd al een stakingsbevel verkregen bij de ondernemingsrechtbank te Brussel (vonnis van 7 juli 2021), waarmee de verkoop en promotie van de bewerkte horloges werd verboden op straffe van een dwangsom.

Het arrest van 17 april 2024 betrof de schadevergoeding die Rolex vorderde wegens de vastgestelde inbreuken.

Oordeel van het hof

Het hof bevestigde de inbreuken op het merkenrecht en het auteursrecht. De rechter oordeelde dat de aanpassingen via icing fundamenteel afbreuk deden aan het oorspronkelijke ontwerp en het commerciële imago van Rolex.

Aangezien Rolex zelf geen toestemming zou geven voor zulke bewerkingen, noch voor het gebruik van promotiemateriaal of merkvermeldingen, kon geen klassieke licentievergoeding worden aangenomen.

Het hof begrootte de schadevergoeding daarom ex aequo et bono op 40 procent van de verkoopprijs van elk aangepast horloge, wat leidde tot een totaal van 160.371,60 euro.

De sleutel: reputatieschade

Wat Rolex overtuigend aantoonde, was dat het icing haar reputatie als kwaliteitsmerk ondermijnde:

- De horloges voldeden niet aan de interne kwaliteitseisen van Rolex.
- Het publiek kon moeilijk onderscheiden of het ging om officiële Rolex-producten.
- De bewerkingen met edelstenen kwamen niet van Rolex, maar straalden wel haar merk uit.
- Rolex-horloges zijn ontworpen om een specifieke, hoogwaardige stijl uit te stralen, bepaald door onder andere de vormgeving van de wijzerplaat.
- Dit leidde tot verwarring bij consumenten en kon het vertrouwen in het merk aantasten.

Het hof benadrukte dat deze reputatieschade op zichzelf voldoende grond was voor een billijke schadevergoeding, ook al kon Rolex geen concreet winstverlies aantonen.

De bescherming van het merk strekte zich uit tot de manier waarop het visueel op de markt verschijnt en hoe het door consumenten wordt ervaren.

Een internationale blik op icing

De Antwerpse zaak staat niet op zichzelf. Zowel in de Verenigde Staten als in Zwitserland moest de rechter recent oordelen over de grenzen van het “customizen” van Rolex-horloges.

In de zaak Rolex Watch USA, Inc. v. BeckerTime LLC voor het Fifth Circuit Court of Appeals, ging het om een Amerikaanse verkoper die Rolex-horloges aanpaste met aftermarket-diamanten, nieuwe bezels en niet-originele bandjes. Deze werden vervolgens opnieuw verkocht als “Genuine Rolex”.

Volgens de rechtbank ging het hier niet om eenvoudige restauratie, maar om ingrijpende wijzigingen die de aard van het product fundamenteel veranderden. Daarom viel dit onder de “misnomer exception”: het product mocht wettelijk geen “Rolex” meer genoemd worden. Toch kreeg Rolex geen winstafdracht toegekend wegens verjaring en het ontbreken van kwade trouw.

In een zaak voor het Zwitserse Federale Hof werd een Geneefs bedrijf aangeklaagd dat Rolex-horloges bewerkte (met o.a. hergebruik van het Rolex-merk op aangepaste dials). De rechtbank maakte een belangrijk onderscheid tussen verkoop van aangepaste horloges op de markt (dat wél merkinbreuk vormt) en het aanpassen van horloges op vraag van de eigenaar-klant, wat onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar is. Enkel dat laatste werd als toelaatbaar beschouwd, op voorwaarde dat er geen verwarring wordt gewekt over een band met Rolex. Disclaimers en transparante communicatie spelen hierbij een belangrijke rol.

De Belgische rechtspraak volgt de Amerikaanse lijn dat ingrijpende wijzigingen aan originele producten met behoud van het merkgebruik een merkinbreuk vormen.

Besluit: Icing als juridische mijnenveld

Het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen is een duidelijke waarschuwing voor handelaars die originele producten van luxemerken bewerken en doorverkopen. De praktijk van “icing” mag commercieel aantrekkelijk lijken, maar vormt een mijnenveld in termen van intellectuele eigendomsrechten.

Wie reputatie en beeldvorming van een merk als Rolex schaadt, kan rekenen op een zware financiële sanctie, zelfs zonder dat de precieze schade mathematisch kan worden bewezen.

Bedenking

Wij zijn van mening dat er mogelijk wél enige juridische speelruimte bestaat wanneer een consument zelf eigenaar is van het horloge en expliciet vraagt om een personalisatie op maat, zonder dat het product daarna opnieuw wordt verkocht of als officiële Rolex wordt gepresenteerd.

Zolang er geen verwarring ontstaat over een band met het merk, zou dit volgens ons minder snel als merkinbreuk worden gezien. ■

Mr. Joost PEETERS

Mr. Camille OPHOFF

Media links & bronnen

HvB Antwerpen 17 april 2024, NjW 2025, afl. 521, 344.

<https://abovethelaw.com/2024/03/the-rolex-ip-cases-prove-that-time-is-money/>

<https://www.ie-forum.be/artikelen/bewerken-van-horloges-resulteert-in-inbreuk-op-auteursrechten>

<https://www.thefashionlaw.com/as-the-right-to-repair-movement-gains-steam-what-does-it-mean-for-luxury>

<https://www.jckonline.com/editorial-article/rolex-sues-la-californienne/>

<https://www.hodinkee.com/articles/swiss-high-court-rules-on-lawsuit-between-rolex-and-customizer-artisans-de-geneve>

Lees dit artikel online

www.studio-legale.com/rolex-horloges-personalisatie-merkinbreuk/

POLITIERECHTBANK VILVOORDE Vernietigt GAS-BOETE NA TRAJECTCONTROLE: BELANGRIJKE Grenzen aan Private Betrokkenheid en Financiering

Dat lokale besturen steeds vaker inzetten op trajectcontroles is ondertussen algemeen bekend. De toestellen verschijnen in snel tempo langs de Vlaamse wegen en leveren naast verkeersveiligheid ook een constante stroom aan GAS-boetes op. De gemeentelijke administratieve geldboete, beter bekend als de “GAS-boete” kent een strikt wettelijk kader.

Een recente uitspraak van de politierechtbank te Vilvoorde van 6 november 2025 bevestigt dit. De rechtbank vernietigde een GAS-boete van 53 euro, opgelegd na een trajectcontrole, omdat de gemeente niet kon aantonen dat een bevoegd persoon de overtreding had vastgesteld én omdat de gebruikte meettoestellen niet volledig door de gemeente waren gefinancierd, zoals de wet uitdrukkelijk voorschrijft.

De uitspraak raakt aan een breder maatschappelijk debat, gevoed door zowel juridische vragen als politieke bezorgdheden over de rol van private spelers en het risico dat trajectcontroles uitgroeien tot een verdienmodel in plaats van een verkeersveiligheidsmaatregel.

Een eenvoudige snelheidsovertreding met grote juridische gevolgen

Op 26 april 2024 werd een bestuurder in de gemeente Meise geflitst aan een gecorrigeerde snelheid van 31 kilometer per uur. De gemeente legde een GAS-boete op van 53 euro. De betrokken bestuurder tekende bezwaar aan. In het bezwaarschrift kwamen drie kernargumenten naar voren:

1. De GAS-ambtenaar was niet onafhankelijk;
2. De concessieovereenkomst waarop de trajectcontrole steunde was ongeldig;

3. De trajectcontrole en toestellen zijn op een incorrecte manier uitgevoerd.

Na een negatieve beslissing in bezwaar stelde de bestuurder hoger beroep in bij de politierechtbank.

Vaststelling dient te gebeuren door een daartoe bevoegd persoon

In het vonnis van 6 november 2025 benadrukt de rechtbank allereerst dat artikel 62 van de Wegcode vereist dat een fysiek persoon de overtreding vaststelt.

De bedoeling daarvan is dat er steeds een menselijke controle bestaat op wat software registreert.

In casu werd de snelheidsovertreding digitaal geregistreerd door de software van een private concessiehouder. Volgens de gemeente Meise registreert die software kandidaat-overtredingen waarna een verbalisant ze nadien “valideert” of “verwerpt”. Maar voor die stelling werd geen enkel concreet bewijs voorgelegd.

Het proces-verbaal verwees slechts naar een stamnummer, zonder enige aanduiding van de identiteit van de verbalisant die de meting effectief zou hebben gevalideerd.

De rechtbank stelde zich ernstige vragen bij deze praktijk en omdat de gemeente het nummer niet kon koppelen aan de naam van een bestaande verbalisant, werd de sanctie alleen al om die reden nietig verklaard.

Automatische meettoestellen moeten volledig door de gemeente worden gefinancierd

Daarnaast schonk de rechtbank ook aandacht aan de financiering van de meettoestellen. De wet schrijft voor dat de overtreding moet worden vastgesteld door automatisch werkende toestellen die volledig worden gefinancierd door de lokale overheid.

In deze zaak bleek de trajectcontrole-installatie aangeleverd en gefinancierd door een externe commerciële firma, die dan in een concessieovereenkomst eisen stelt die niet verenigbaar zijn met de verbetering van de verkeersveiligheid.

De toestellen werden dus niet integraal door de gemeente gefinancierd. Daarmee werd bijgevolg niet voldaan aan de wettelijke vereiste, zodat om een tweede reden de sanctie vernietigd werd.

Voer voor een breder maatschappelijk debat

De strikte interpretatie van de wettelijke voorwaarden komt niet uit de lucht gevallen. In het voorbije jaar is de discussie over trajectcontroles scherp toegenomen, mede door nieuwe inzichten over de financiële structuur achter dergelijke projecten.

Verschillende gemeenten werken vandaag met private “Trajectcontrole-as-a-Service”-modellen (TaaS-modellen) waarbij de installatie, software, onderhoud en werking van deze modellen geheel door een commerciële partner worden gedragen. In ruil daarvoor ontvangt deze firma per verwerkte GAS-boete een vaste vergoeding, wat neerkomt op bijna de helft van het bedrag van de minimumboete van € 53,00, ongeacht of die boete effectief wordt betaald.

Aangezien tientallen gemeenten en meer dan honderd trajectcontrolezones met dergelijke contracten werken, loopt dit op tot aanzienlijke jaarlijkse inkomsten voor de betrokken private bedrijven. De investering in de installatie wordt doorgaans al binnen het eerste jaar terugverdiend, waardoor de resterende looptijd van de meerjarige contracten grotendeels winst genereert.

Dit versterkt de indruk dat de handhaving soms verder gaat dan verkeersveiligheid alleen en financiële belangen mee richting geven aan de manier waarop controles worden georganiseerd.

Vlaams minister van Mobiliteit Annick De Ridder benadrukte reeds dat trajectcontroles “geen verdienenmodel mogen zijn” en kondigde een grondige evaluatie aan van zowel de trajectcontroles als van het GAS-systeem, met resultaten verwacht in de zomer van 2026. Lokale besturen rekenen erop dat deze evaluatie leidt tot meer juridische zekerheid over financiering, validatie en de rol van private partijen.

Ook de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) erkent dat het probleem vooral schuilt in de complexe en geavanceerde “TaaS-modellen”.

Volgens het VVSG toont de uitspraak opnieuw aan hoe ingewikkeld het wettelijk kader rond snelheidscontroles is. De organisatie pleit dan ook voor een robuuster wettelijk kader dat de rol van private spelers scherper afbakt en lokale besturen meer rechtszekerheid biedt bij het inzetten van handhavingsinstrumenten.

Besluit

Het vonnis van de politierechtbank Vilvoorde maakt

duidelijk dat het juridisch kader rond GAS-boetes en trajectcontroles strikter is dan vaak wordt aangenomen. De rechtbank bevestigt twee essentiële voorwaarden:

1. Een bevoegde persoon moet de overtreding vaststellen;
2. Volledige financiering door de overheid van de automatische meettoestellen is vereist.

Wanneer aan deze voorwaarden niet voldaan wordt, is de sanctie ongeldig.

Tegelijk toont de uitspraak aan dat het huidige systeem, zeker bij trajectcontroles via “TaaS-modellen”, op gespannen voet kan staan met het wettelijk kader. Het breed maatschappelijk debat maakt duidelijk dat er nood is aan duidelijkere en toekomstbestendige regelgeving, zodat lokale besturen weten binnen welke grenzen ze rechtsgeldig kunnen opereren. ■

Mr. Joost PEETERS

Mr. Camille LAFFINEUR

Media links & bronnen

Vonnis politierechtbank Vilvoorde van 6 november 2025

“Onderzoek naar wildgroei aan trajectcontroles: “Mag geen verdienenmodel voor de gemeenten zijn”, 20 november 2024, geraadpleegd op 17 november 2025

Rechter vernietigt boete van trajectcontrole, minister De Ridder laat vonnis onderzoeken, 16 november 2025, geraadpleegd op 17 november 2025

Vonnis over trajectcontroles via TaaS toont nood aan robuust wettelijk kader, 17 november 2025, geraadpleegd op 17 november 2025

Rechter vernietigt boete van trajectcontrole omdat flitsstelsel niet volledig gefinancierd wordt door gemeente, 16 november 2025, geraadpleegd op 17 november 2025

“Er is geen enkel privébedrijf dat verkeersveiligheid boven winst stelt. Hun businessmodel is gebouwd op flitsen, flitsen, flitsen”, 18 november 2025, geraadpleegd op 20 november 2025

Wie wordt beter van uw snelheidsboete? ‘Dit is een kaskoe in het kwadraat’, 17 november 2025, geraadpleegd op 20 november 2025

Lees dit artikel online

www.studio-legale.com/gas-boete-ongeldig-trajectcontrole/

SCHIJNMANDAAT IN HET BELGISCH RECHT: WANNEER BENT U TOCH GEBONDEN AAN EEN ONBEVOEGDE VERTEGENWOORDIGER?

In het dagelijks economisch verkeer laten particulieren en ondernemingen zich voortdurend vertegenwoordigen: door werknemers, bestuurders, zaakvoerders, advocaten of makelaars. In de meeste gevallen verloopt dit probleemloos. Maar wat als achteraf blijkt dat de persoon die handelde geen (of slechts een beperkte) bevoegdheid hiertoe had?

Wat is schijnvertegenwoordiging?

In principe kan iemand slechts rechtshandelingen stellen voor rekening van een ander indien hij daartoe bevoegd is én binnen de grenzen van die bevoegdheid blijft. Wanneer echter blijkt dat een persoon optreedt voor een andere persoon, terwijl hij in werkelijkheid geen of slechts een beperkte vertegenwoordigingsbevoegdheid heeft, spreken we van een [schijnvertegenwoordiging](#).

In principe geldt dat de vertegenwoordigde in dergelijke gevallen niet gebonden is door de rechtshandelingen die zonder geldige bevoegdheid werden gesteld.

Op dit uitgangspunt bestaan echter twee belangrijke uitzonderingen, namelijk de bekrachtiging van de rechtshandeling door de vertegenwoordigde, of het bestaan van een schijnmandaat.

Wanneer is men toch gebonden door de schijnvertegenwoordiging?

Opdat een rechtshandeling die zonder bevoegdheid werd gesteld alsnog tegenstelbaar zou zijn aan de schijnvertegenwoordigde, moeten drie cumulatieve voorwaarden vervuld zijn.

Vooreerst moet er sprake zijn van een schijn die niet met de werkelijkheid overeenstemt. De indruk moet bestaan dat de lasthebber over een vertegenwoordigingsbevoegdheid beschikt, terwijl dat in werkelijkheid niet of slechts gedeeltelijk het geval is.

Daarnaast mag de derde met wie de schijnbare lasthebber handelde, niet redelijkerwijze weten dat de vermeende bevoegdheid niet bestond. De beoordeling gebeurt steeds in functie van de concrete omstandigheden.

Tot slot moet de schijn kunnen worden toegerekend aan de persoon in wiens naam er werd gehandeld.

Wat zijn de juridische gevolgen?

Wanneer aan deze voorwaarden is voldaan, kan de derde te goeder trouw zich beroepen op de leer van de schijnvertegenwoordiging. In dat geval geldt de schijn als werkelijkheid.

De gevolgen kunnen aanzienlijk zijn en verschillen naargelang de betrokken partij. De handelingen van de onbevoegde vertegenwoordiger kunnen rechtstreeks worden toegerekend aan de schijnlastgever, die dan wordt geacht zelf de verbintenis te zijn aangegaan, met alle contractuele, financiële en juridische gevolgen van dien.

De onbevoegde vertegenwoordiger zelf blijft evenmin buiten schot. Hij kan aansprakelijk worden gesteld door de schijnlastgever voor het handelen zonder of buiten zijn bevoegdheid.

Herkenbaar? Twijfelt u of u gebonden bent door handelingen van een derde of wordt u aangesproken op een bevoegdheid die u nooit hebt toegekend? Aarzel dan niet om ons te contacteren op info@studio-legale.be. ■

Mr. Joost PEETERS

Mr. Lena HERBOTS

Media links & bronnen

- (1) Artikel 1.8, §5 Burgerlijk Wetboek
- (2) Cass. (1e k.) 2 mei 2025, C.24.0072.N, RW 2025-26/12, 448.
- (3) Cass. (1e k.) 2 september 2010, C.10.0014.F, Arr.Cass. 2010/9, 2085.
- (4) VANSWEEVELT T. en WEYTS B., *Handboek Verbintenissenrecht*, Larcier Intersentia, 2023.
- (5) VAN LOOCK S., 'Gevolgen ten opzichte van derden: vertegenwoordiging van de lastgever' in X. Bestendig *Handboek Distributierecht*, Kluwer, 2020.

Lees dit artikel online

<https://studio-legale.com/schijnvertegenwoordiging-belgie/>

KOTLABEL: EEN BETROUWBARE GIDS TIJDENS DE ZOEKTOCHT NAAR HET IDEALE KOT?

Als student is het vinden van de juiste woonplek cruciaal voor een succesvolle en zorgeloze tijd op kot. Een kotlabel biedt een betrouwbare oplossing door het aanbieden van kwaliteitsvolle studentenkamers die voldoen aan alle eisen van comfort, veiligheid en locatie. In dit artikel ontdek je alles wat Kotlabel te bieden heeft en waarom het dé keuze is voor jouw ideale kot!

Het ontwerpdecreet betreffende het kotlabel is op 8 maart 2024 bekrachtigd en is inwerking getreden op 1 januari 2025.

Het kotlabel is een K aan de voorgevel van een studentenwoning. Het geeft de kwaliteit van een kotgebouw aan. De koten dienen aan minimale criteria van: woningkwaliteit, contractkwaliteit en studentvriendelijkheid te voldoen.

Woningkwaliteitsnormen: Het kot heeft een conformiteitsattest. Als u strengere veiligheids- en kwaliteitsnormen voor kamers oplegt, moet het kot ook hieraan voldoen en een bewijs van de gemeente hiervoor hebben.

Brandveiligheidsnormen: Het kot heeft een positief brandweerattest of een attest van een brandtoezichter die werd aangewezen door de burgemeester.

Vergunde woongelegenheden: Het aantal woongelegenheden is vergund of vergund geacht conform de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009.

Een gemeente kan vrij kiezen om het Vlaams kotlabel in te voeren maar is hier niet toe verplicht. Indien zij hiervoor opteren kunnen er geen extra vereisten voor het kotlabel worden opgelegd. Het Vlaams kotlabel moet dus

worden uitgereikt zodra een kot een de juiste vereisten voldoet. Op deze wijze wordt de uniformiteit van het kotlabel behouden.

Een meldingsplicht wordt voorzien voor iedere persoon of rechtspersoon die een studentenhuysvesting verhuurt of ter beschikking stelt.

De aanvraag van een kotlabel kan alleen gebeuren door de verhuurder via het Vlaams Loket Woningkwaliteit (VLOK).

Het Vlaams kotlabel is een recente vernieuwing in het landschap van de kotenverhuur. Het succes en de effectiviteit zal dan ook nog moeten blijken op lange termijn. Het biedt voor studenten alvast een eerste idee over de kwaliteit en betrouwbaarheid van een studentenkot.

Het kotlabel in regio Brussel

Het kwaliteitslabel voor studentenwoningen bestaat niet alleen in Vlaanderen. Ook in het Brussels Gewest bestaat een soortgelijk initiatief, onder de naam “Kwaliteitsvolle studentenwoningen”. Artikel 254 van het Brussels Woonwetboek heeft deze mogelijkheid ingevoerd en de voorwaarden voor de toekenning van een dergelijk label worden bepaald door het besluit van de regering van 16 november 2017.

De toekenning van dit label is afhankelijk van drie voorwaarden: 1) de naleving van de basisvereisten op het gebied van veiligheid, hygiëne en uitrusting van woningen zoals bedoeld in het besluit van 4 september 2003 en in het besluit van 15 april 2004 tot vaststelling van de vereisten inzake brandpreventie in huurwoningen; 2) De woning moet worden verhuurd in de vorm van een studentenhuurcontract; 3) De verhuurder moet een formulier invullen met bepaalde verplichte informatie, waaronder de identiteit van de partijen die het huurcontract ondertekenen, een beschrijving van de woning en het bedrag van de huur en de lasten die op de woning van toepassing zijn.

Net als in Vlaanderen moet de verhuurder de aanvraag bij de overheid indienen. Hiervoor is een aanvraagformulier voor het label opgesteld om de administratieve procedures te vergemakkelijken.

Bij deze aanvraag moet de verhuurder het formulier voor dit doel bijvoegen, evenals een kopie van de huurovereenkomst, een kopie van het energieprestatiecertificaat en het bedrag van de huur en de lasten voor het pand vermelden.

Als het label wordt toegekend, is het vijf jaar geldig en kan het worden verlengd. De toekenning van dit label

gaat ook gepaard met de mogelijkheid voor de regionale inspectie om te controleren of aan de voorwaarden wordt voldaan. Bovendien voorziet het besluit in de mogelijkheid om bij geschillen over studentenhuisvesting een beroep te doen op een erkende bemiddelaar.

Net als het label dat in het Vlaamse Gewest wordt gebruikt, maakt het label het mogelijk om de kwaliteit van de woning te erkennen en te profiteren van een betere zichtbaarheid op de vastgoedmarkt. Dit uniformiseringssysteem komt zowel de eigenaars als de studenten ten goede, die zo de verschillende woningen beter kunnen vergelijken en zich ervan kunnen vergewissen dat de studentenwoning een bepaald comfort biedt.

Het kotlabel in Wallonië

In tegenstelling tot Vlaanderen en Brussel heeft het Waals Gewest geen uniform label voor zijn hele grondgebied ingevoerd. Toch zijn er wel vergelijkbare initiatieven in Waalse studentensteden, zoals in Charleroi.

De stad Charleroi heeft in een gemeentelijk reglement een reeks voorwaarden vastgelegd voor de toekenning van een kwaliteitslabel voor studentenwoningen. Verhuurders die een label voor hun woning willen krijgen, moeten hiervoor een aanvraag indienen via een formulier dat door de stad is opgesteld. Naast dit formulier moet het dossier de volgende documenten bevatten: een geldig huurcontract en een geldig EPC-certificaat.

Dit kwaliteitslabel van de stad Charleroi wordt door het gemeentebestuur toegekend aan studentenwoningen die voldoen aan de vereiste administratieve criteria en aan minimaal 5 van de 14 kwaliteitscriteria die in de gemeentelijke verordening hiervoor zijn opgenomen.

Hoewel het label bestaat, moet worden vastgesteld dat de invoering ervan een mislukking is voor de stad Charleroi. Volgens een enquête die begin 2025 door de krant "L'Avenir" werd gehouden, werd er namelijk slechts één aanvraag door een verhuurder ingediend om voor dit label in aanmerking te komen.

Indien u na het lezen van dit artikel nog vragen hebt, aarzel dan niet om ons te contacteren via info@studio-legale.be. ■

Media links en bronnen

- <https://www.vrt.be/vrtnws/fr/2023/03/15/des-janvier-2024-la-flandre-aura-un-label-de-qualite-pour-les-k/>
- <https://www.vrt.be/vrtnws/fr/2023/03/15/des-janvier-2024-la-flandre-aura-un-label-de-qualite-pour-les-k/>
- <https://www.jubel.be/fr/un-label-kot-flamand-plus-transparent-et-uniforme/>
- F. DE GRAVE, « Le nouveau label « logement étudiant de qualité » à Bruxelles », *Bulletin Juridique & Social*, 2018, n° 601, p. 2.
- Code bruxellois du logement, art. 254.
- Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 16 novembre 2017 fixant les conditions que doivent remplir les logements d'étudiants en vue d'obtenir le label « logement étudiant de qualité », M.B., 6 décembre 2017.
- Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 16 novembre 2017 précité, art. 3.
- Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 4 septembre 2003 déterminant les exigences élémentaires en matière de sécurité, de salubrité et d'équipements des logements, M.B., 19 septembre 2003.
- Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 15 avril 2004 déterminant les exigences complémentaires de prévention contre les incendies dans les logements mis en location, M.B., 5 mai 2004.
- F. DE GRAVE, *op.cit.*, p. 2.
- <https://be.brussels/fr/logement/location/conformite-logement/label-logement-etudiant>
- Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 16 novembre 2017 précité, art. 6.
- Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 16 novembre 2017 précité, art. 9 et 14.
- F. DE GRAVE, *op.cit.*, p. 2.
- Arrêté du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale du 16 novembre 2017 précité, art. 17.
- <https://www.jubel.be/fr/un-label-kot-flamand-plus-transparent-et-uniforme>
- <https://www.charleroi.be/vivre/logement-urbanisme/label-c-mon-kot>
- Règlement de la Ville de Charleroi arrêtant les dispositions relatives à l'octroi du label « C Mon Kot » et « C Mon Kot + ».
- <https://www.charleroi.be/vivre/logement-urbanisme/label-c-mon-kot#650632-quels-sont-les-criteres-de-qualite>
- Règlement de la Ville de Charleroi précité, art. 7.
- Règlement de la Ville de Charleroi précité, art. 6.
- <https://www.lavenir.net/regions/charleroi/charleroi/2025/01/23/c-mon-kot-cest-un-flop-le-label-de-charleroi-pour-encadrer-la-qualite-des-logements-na-enregistre-que-une-seule-demande-OLJBLCHTCJDHND5ZT3CVHR2DXM/>

Lees dit artikel online

www.studio-legale.com/vlaams-kotlabel-kwaliteitsvolle-studentenkamers/

Mr. Joost PEETERS

Mr. Annelore BALAZSIN

DE DUNNE LIJN TUSSEN FISCAAL OPTIMALISEREN EN FRAUDULEUS ORGANISEREN VAN ONVERMOGEN

Mag een aandeelhouder, in het kader van fiscale optimalisatie, alle winsten binnen zijn bedrijven houden en zich onthouden van het betalen van zijn privéschulden? Het Hof van Cassatie heeft zich over deze kwestie uitgesproken in een arrest van 21 oktober 2025^[1]: bepaalde (fiscale) keuzes kunnen – wanneer er sprake is van een zekere en opeisbare privéschuld – worden gelijkgesteld met frauduleuze insolventie.

A - De feiten

De verdachte had tientallen jaren gewerkt aan het opbouwen van winstgevende bedrijven. Tussen 2009 en 2021 bleek echter dat hij opzettelijk zijn insolventie had georganiseerd.

Concreet had hij jaar na jaar besloten:

- zichzelf geen marktconforme vergoeding toe te kennen;
- geen dividenden of premies uit te keren;
- de tegoeden op de rekening-courant niet over te schrijven naar zijn privévermogen.

De winsten bleven systematisch binnen zijn bedrijven, terwijl talrijke kosten (zoals nutsvoorzieningen, vervoer en huisvesting) door zijn bedrijven werden gedragen. Hij leidde dus een luxueuze levensstijl dankzij zijn bedrijfsstructuren, zonder echter over enige in beslag te nemen activa op eigen naam te beschikken.

In september 2009 werd hij bij definitieve rechterlijke uitspraak veroordeeld tot betaling van een bedrag van € 618.114,81 aan de schuldeiser. Door de opgezette vermogensstructuur was de gedwongen invordering van deze schuld echter bijzonder moeilijk.

Voor het Hof van Beroep te Gent erkende de

aandeelhouder dat hij geen in beslag te nemen goederen op zijn naam had, maar voerde hij fiscale motieven aan om deze situatie te rechtvaardigen.

In een arrest van 26 mei 2025 oordeelde het Hof van Beroep te Gent echter dat dergelijke fiscale motieven alleen relevant waren voor zover de betrokkene geen vaststaande en opeisbare schuld had. Het Hof was dan ook van oordeel dat de verdachte op frauduleuze wijze zijn insolventie had georganiseerd om de gedwongen invordering van zijn schuld te belemmeren. De verdachte werd dan ook veroordeeld tot een strafrechtelijke sanctie en tot het betalen van schadevergoeding aan zijn schuldeiser.

De veroordeelde besloot cassatieberoep in te stellen, maar dit werd door het Hof van Cassatie in een arrest van 21 oktober 2025 verworpen. Het Hof oordeelde namelijk dat een persoon zich schuldig maakt aan het misdrijf van frauduleuze insolventie wanneer hij niet over voldoende activa beschikt om aan de vordering van zijn schuldeiser te voldoen en zijn insolventie simuleert door zichzelf slechts een beperkte vergoeding uit te keren binnen de bedrijfsstructuren die hij zelf heeft opgezet.

Het Hof was van oordeel dat de uitbetaalde vergoeding niet in verhouding stond tot zijn verantwoordelijkheden binnen de vennootschappen, hun vermogen of hun resultaten, noch tot zijn minimale financiële behoeften.

De verdachte werd dan ook schuldig bevonden aan het frauduleus organiseren van zijn insolventie.

B - Definitie van het misdrijf van frauduleuze organisatie van insolventie

Dit misdrijf kan worden gedefinieerd als een overtreding waarbij de schuldenaar, met het oogmerk zich te onttrekken aan de rechten van zijn schuldeiser, opzettelijk en frauduleus zijn vermogen geheel of gedeeltelijk verduistert, verbergt of ontoegankelijk maakt. Dit houdt in dat hij het vermogen feitelijk of juridisch onttrekt aan de rechten en verhaalsmogelijkheden van zijn schuldeiser. Deze overtreding kan ook het gevolg zijn van gedragingen die erop gericht zijn de groei van zijn vermogen op frauduleuze wijze te belemmeren.

In het Belgische recht wordt dit misdrijf bestraft door artikel 490bis van het Strafwetboek, dat heden voorziet in een gevangenisstraf van één maand tot twee jaar en een boete van 800 tot 4 miljoen euro (na toepassing van de aanvullende tienden).

Er zijn drie constitutieve elementen vereist:

- het organiseren van de insolventie (materieel element)
- het niet nakomen van verplichtingen (materieel element)
- de frauduleuze opzet (moreel element)

Bij beoordeling van het morele element rijst de centrale vraag of er op het ogenblik van het betwiste gedrag sprake was van een schuld. Dit betreft een feitelijke vraag die onder de beoordelingsbevoegdheid van de strafrechter valt.

C - Verduidelijkingen door het Hof van Cassatie

In zijn arrest van 21 oktober 2025 heeft het Hof de grenzen van dit misdrijf afgebakend.

De volgorde van de constitutieve elementen

Ten eerste heeft het Hof bevestigd dat de chronologische volgorde van de twee materiële elementen – het organiseren van de insolventie en het niet nakomen van de verplichtingen – niet van belang is. Het misdrijf kan derhalve worden gepleegd wanneer de schuldenaar op frauduleuze wijze zijn insolventie organiseert in afwachting van de opeisbaarheid van een schuld. Het misdrijf wordt evenwel pas gepleegd op het ogenblik dat de schuld opeisbaar wordt.

Zelfs wanneer de schuld wordt betwist en het voorwerp uitmaakt van een procedure voor de burgerlijke rechter, kan, afhankelijk van de omstandigheden, sprake zijn van frauduleuze organisatie van insolventie

Vormen van frauduleuze handelingen

Over het algemeen is er sprake van frauduleuze organisatie van insolventie wanneer de schuldenaar, om aan de vorderingen van zijn schuldeiser te ontkomen, opzettelijk en frauduleus zijn vermogen geheel of gedeeltelijk laten verdwijnen, verbergt of ontoegankelijk maakt. In zijn arrest van 21 oktober 2025 bevestigt het Hof van Cassatie dat het frauduleus verhinderen van de groei van het vermogen ook onder deze overtreding valt. Volgens het Hof kunnen met name de volgende gedragingen deze overtreding kenmerken:

- het jarenlang uitbetalen van een beperkte vergoeding die niet redelijkerwijs in verhouding staat tot de verantwoordelijkheden binnen deze vennootschappen, het vermogen of de resultaten van deze vennootschappen en de minimale financiële behoeften;
- het langdurig uitblijven van de uitkering van dividenden of tantièmes ondanks het behalen van

winst in de vennootschappen;

- het aanleggen en verminderen van saldi op lopende rekeningen zonder duidelijke terugkeer naar het privévermogen;

Gedragingen die voorheen louter fiscale keuzes waren, kunnen voortaan een overtreding van frauduleuze insolventieorganisatie vormen, indien ze met de vereiste frauduleuze opzet zijn gepleegd.

De versterkte bescherming van schuldeisers in geval van fraude ten nadele van schuldeisers

Het Hof heeft bevestigd dat het bestaan van het misdrijf niet vereist dat de schuldeiser houder is van een uitvoerbare titel of dat hij alle rechtsmiddelen voor gedwongen invordering heeft ondernomen of uitgeput

Het komt veeleer aan de rechter toe om de insolventie van de schuldenaar te beoordelen in het licht van het werkelijke vermogen van de schuldeiser om betaling van zijn vordering te verkrijgen.

Absolute insolventie is niet vereist

Uiteindelijk heeft het Hof van Cassatie bevestigd dat de dader van het misdrijf niet noodzakelijkerwijs volledig insolvent hoeft te zijn. Het feit dat hij nog over inkomsten beschikt die in beslag kunnen worden genomen, is niet van belang. Het volstaat dat zijn resterende vermogen onvoldoende is om zijn schuld te betalen of zijn verplichtingen na te komen. Het feit dat hij opzettelijk en frauduleus een deel van zijn vermogen laat verdwijnen, verbergt of ontoegankelijk maakt, is voldoende.

Volgens dit arrest moet de rechter bij de beoordeling van de insolventie van de schuldenaar rekening houden met de reële mogelijkheid voor de schuldeiser om zijn vordering te innen. Daarbij is de rechter niet verplicht om rekening te houden met activa waarover de dader slechts in theorie beschikt, omdat deze zodanig verborgen zijn dat een normaal handelende schuldeiser daarvan geen kennis kan hebben.

In de zaak die aanleiding gaf tot het cassatieberoep voerde de schuldenaar bijvoorbeeld aan dat de schuldeiser door een grondiger onderzoek had kunnen ontdekken dat hij aandeelhouder was van een andere vennootschap en dat de prestatiegelden of aandelen van deze vennootschappen in beslag hadden kunnen worden genomen.

Dit argument werd echter door het Hof van Beroep te Gent verworpen, omdat het Hof van oordeel was dat het slechts om een theoretische invorderingsmogelijkheid ging

die in de praktijk niet haalbaar was. Volgens het Hof was het voor de schuldeiser de facto onmogelijk om de opeisbare schuld te innen vanwege de manier waarop de schuldenaar zijn vermogen had georganiseerd.

Conclusie

Het arrest van het Hof van Cassatie van 21 oktober 2025 heeft de grens tussen legale fiscale optimalisatie en strafbaar gedrag verduidelijkt. Het benadrukt met klem aan dat de vrijheid van vermogens- en vennootschapsorganisatie haar grenzen kent wanneer er een zekere en opeisbare privéschuld bestaat. Vanaf dat moment kunnen keuzes die op zichzelf beschouwd onder voorzichtig fiscaal beheer vallen, wanneer zij systematisch en opzettelijk worden gemaakt, een daadwerkelijke frauduleuze insolventieorganisatie vormen.

Het is dan ook aangewezen bijzonder voorzichtig te zijn bij het maken van keuzes om uw vennootschap fiscaal te optimaliseren.

Indien u na het lezen van dit artikel nog vragen hebt, aarzel dan niet om ons te contacteren via info@studio-legale.be. ■

Mr. Joost PEETERS

Mr. Pauline VANHORENBEKE

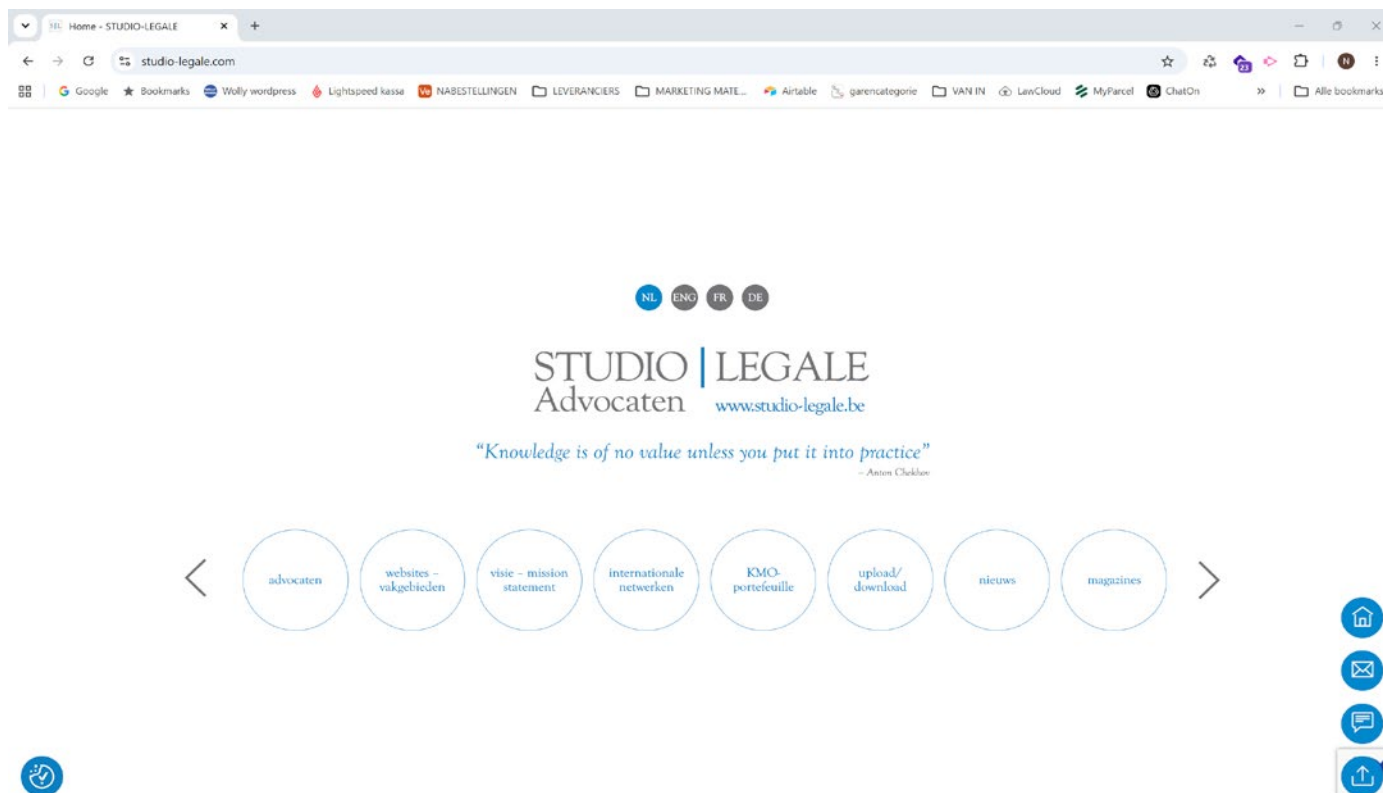
Media links en bronnen

[1] Cass. 21 oktober 2025, P.25.0971.N

Lees dit artikel online

<https://studio-legale.com/de-dunne-lijn-tussen-fiscaal-optimaliseren-en-frauduleus-organiseren-van-onvermogen/>

Neem een kijkje op onze website!

En ontdek onze vakgebieden:

STUDIO | VERKEER
Verkeersrechtadvocaten www.studio-verkeer.be

STUDIO | BOUW
Bouwrechtadvocaten www.studio-bouw.be

STUDIO | PENALE
Strafrechtadvocaten www.studio-penale.be

STUDIO | ACADEMY
Opleidingen www.studio-academy.be

STUDIO | M&A
Vennootschapsrechtadvocaten www.studio-mena.be

STUDIO | BEWIND
Professionele bewindvoers www.studio-bewind.be

STUDIO | TRADEMARK
Trademarkadvocaten www.studio-trademark.be

STUDIO | VERGUNNING
Omgevingsrechtadvocaten www.studio-vergunning.be

STUDIO | INCASSO
Incasso-Advocaten www.studio-incasso.be

STUDIO | INSOLVENTIE
Insolventieadvocaten www.studio-insolventie.be

STUDIO | INTERNATIONALE
Advocaten www.studio-internationale.be

STUDIO | GDPR
GDPR-advocaten www.studio-gdpr.be

www.studio-legale.com

www.studio-legale.be

STUDIO | LEGALE bouwt samen met Nexa Legal aan het advocatenkantoor van de toekomst.

Door repetitieve en administratieve taken slim te automatiseren met behulp van technologie, winnen we kostbare tijd. Tijd die we investeren in wat volgens ons echt het verschil maakt: persoonlijk contact, strategisch advies en een doordachte aanpak van elk dossier.

Technologie vervangt daarbij nooit de advocaat. Integendeel. AI ondersteunt onze werking, terwijl elke output kritisch wordt beoordeeld en onderworpen wordt aan een doorgedreven menselijke controle. Zo combineren we de snelheid en efficiëntie van technologie met de expertise, nuance en verantwoordelijkheid van onze advocaten.

Hierdoor verhogen we niet alleen de efficiëntie van onze werking, maar ook de kwaliteit, snelheid en service die we onze cliënten bieden.

We merkten dat verschillende AI-toepassingen naast elkaar werden gebruikt, terwijl heel wat mogelijkheden onbenut bleven. Daarom kozen we niet voor nóg een extra tool, maar voor een doordachte en geïntegreerde AI-strategie voor het volledige kantoor.

Samen met Nexa Legal bouwen we aan een geïntegreerde AI-omgeving waarin innovatie, kennisdeling en kwaliteitsbewaking hand in hand gaan.

Uiteindelijk draait innovatie voor ons om één doel: onze cliënten nog beter begeleiden, adviseren en ontzorgen.

De privacyradar

De privacyradar

We hebben de handschoen opgenomen en met ons GDPR-team beslist om alle gepubliceerde beslissingen van de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) samen te vatten en te commentariëren. Kijk hiervoor gerust op onze websites: www.studio-gdpr.be en www.generaldataprotection.be. Hieronder vindt U alvast twee opmerkelijke beslissingen van de GBA.

BESLISSING TEN GRONDE NR. 132/2025 VAN 19 AUGUSTUS 2025

Identiteitsverificatie bij fietsverhuur: wanneer gaat fraudepreventie te ver?

In een recent uitgesproken zaak heeft de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) zich uitgesproken over de grenzen van identiteitsverificatie in de deeleconomie. Een fietsverhuurder die gebruik maakte van geavanceerde verificatietechnologie om fraude tegen te gaan, kreeg te maken

met een klacht over de rechtmatigheid van deze praktijken. De beslissing werpt een interessant licht op de balans tussen fraudepreventie en gegevensbescherming.

Relevante rechtsgronden

De zaak draait om fundamentele principes van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG):

- [Artikel 5.1.a AVG: rechtmatigheid van verwerking](#);
- [Artikel 6.1 AVG: rechtsgronden voor verwerking](#);
- [Artikel 5.1.c AVG: minimale gegevensverwerking](#);
- [Artikelen 12 en 13 AVG: transparantie bepalingen](#);
- [Artikel 15 AVG: recht van inzage](#).

Feiten

Een fietsverhuurder hanteert voor elektrische fietsen een uitgebreid verificatieproces waarbij klanten na online registratie een foto van hun identiteitskaart moeten uploaden. Deze foto wordt doorgestuurd naar een externe verwerker gespecialiseerd in identiteitsverificatie.

Hoewel de externe verwerker een privacyfilter gebruikt om bepaalde gegevens af te schermen, worden alle persoonsgegevens op de identiteitskaart eerst volledig verwerkt (gefotografeerd, geanalyseerd en gecontroleerd) voordat deze filter actief wordt. Dit betekent dat ondanks

de technische beschermingsmaatregel, alle gevoelige informatie zoals het rijksregisternummer tijdelijk toegankelijk is voor de verwerker.

Bij het afhalen van de fiets moet de klant vervolgens opnieuw zijn identiteitskaart voorleggen als identiteitsbewijs. Deze dubbele controle dient volgens de fietsverhuurder ter fraudepreventie, omdat regelmatig abonnementen op naam van derden worden afgesloten, resulterend in onbetaalde facturen of fietsen die verdwijnen.

Een klant verzet zich tegen het fotograferen van haar identiteitskaart, vooral van de achterkant met het rijksregisternummer. Zij was van mening dat een eenvoudige visuele controle van de identiteitskaart door medewerkers in de winkel voldoende zou zijn om haar identiteit te verifiëren, zonder dat daarbij een digitale kopie hoefde te worden gemaakt.

Op 14 januari 2024 diende zij een formeel verzoek tot inzage in bij de fietsverhuurder, waarin zij toegang vroeg tot alle persoonsgegevens die ooit over haar waren verzameld en verwerkt. Dit verzoek belandde echter in de spamfolder van de fietsverhuurder en werd pas ontdekt toen de GBA op 17 januari 2025 - een vol jaar later - de partijen uitnodigde om hun verweer uiteen te zetten. Opmerkelijk genoeg had de fietsverhuurder al in maart 2024, nog voordat de formele klachtbehandeling was gestart, het omstreden verificatieproces stopgezet.

De late ontdekking van het inzageverzoek had wel verstrekken gevolgen. Hierdoor werd het voor de betrokkene onmogelijk om te controleren of haar rijksregisternummer daadwerkelijk was verwerkt, of de foto van haar identiteitskaart correct was verwijderd na de verificatie, en of er locatiegegevens van haar fietsverplaatsingen waren verzameld.

Uitspraak van de GBA

De GBA oordeelde dat er sprake was van meerdere inbreuken op de AVG:

- **Ontbrekende rechtsgrond:** Het fotograferen en uploaden van de identiteitskaart voor verificatie door een externe verwerker vormde een aparte gegevensverwerking die niet kon worden gerechtvaardigd onder een contractuele noodzaak (artikel 6.1.b AVG). Hoewel fraudepreventie een gerechtvaardigd belang kan zijn, faalde de noodzakelijkheidstoets omdat er een evenwaardig alternatief bestond, namelijk een eenvoudige visuele controle.
- **Transparantiegebrek:** De privacyverklaring vermeldde niet dat identiteitskaarten door een externe

verwerker werden geanalyseerd, noch was duidelijk of locatiegegevens van fietsen permanent werden verzameld.

- **Schending inzagerecht:** Het verzoek tot inzage werd niet binnen de wettelijke termijn van één maand beantwoord.

Onze mening

Deze beslissing illustreert perfect het spanningsveld tussen innovatieve fraudepreventie en gegevensbescherming. De GBA hanteert hier een pragmatische benadering door de noodzakelijkheidstoets streng toe te passen: als een minder ingrijpend alternatief hetzelfde doel kan bereiken, dan is de meer invasieve methode niet gerechtvaardigd.

Bijzonder interessant is dat de fietsverhuurder zelf al tot dezelfde conclusie was gekomen door het verificatieproces stop te zetten. Voor de praktijk betekent dit dat men bij fraudepreventie altijd moeten aantonen waarom minder ingrijpende alternatieven ontoereikend zijn. Een grondige belangenafweging vooraf had deze procedure kunnen voorkomen.

Definitief

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen beroep worden aangetekend bij het Marktenhof. Gezien de relatief milde sancties en het feit dat de fietsverhuurder het betwiste proces al heeft stopgezet, lijkt de kans op beroep beperkt. ■

BESLISSING TEN GRONDE NR. 134/2025 VAN 21 AUGUSTUS 2025

E-mailbeheer na ontslag: wanneer wordt bewaring van zakelijke mailboxen onrechtmatig?

Wat gebeurt er met uw zakelijke e-mailaccount na beëindiging van uw arbeidsrelatie? Een recente beslissing van de Gegevensbeschermingsautoriteit toont aan dat werkgevers niet zomaar onbeperkt toegang kunnen behouden tot mailboxen van voormalige medewerkers. De zaak illustreert de spanningsvelden tussen bedrijfsbelangen, juridische procedures en privacy-rechten van betrokkenen.

Relevante rechtsgronden

De beslissing berust op verschillende bepalingen van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG):

- [Artikel 5.1.b\) AVG: Doelbindingsbeginsel - persoonsgegevens mogen alleen worden verwerkt voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven doeleinden](#)
- [Artikel 5.1.c\) AVG: Minimalisatiebeginsel - gegevensverwerking moet beperkt blijven tot wat noodzakelijk is](#)
- [Artikel 6.1.f\) AVG: Gerechtvaardigd belang als rechtsgrond voor verwerking](#)
- [Artikel 15 AVG: Recht op inzage van persoonsgegevens](#)
- [Artikel 17 AVG: Recht op gegevenswissing](#)

Feiten

De zaak betreft een voormalige CEO van een fitnessgroep die gedurende 13 jaar eigenaar was van 40,57% van de aandelen via zijn managementvennootschap. Door de COVID-19 crisis belandde het bedrijf in financiële problemen, waardoor op 21 april 2021 alle aandelen werden overgedragen aan een nieuwe investeerder.

Ondanks de verkoop werd een managementovereenkomst gesloten waarbij de voormalige eigenaar zou terugkeren als interim-CEO tot eind 2022. Voor deze functie beschikte hij over een zakelijk e-mailadres dat zijn voor- en familienaam bevatte.

De samenwerking liep echter spaak door een commercieel geschil. Volgens de nieuwe eigenaar was er sprake van een vertrouwensbreuk, waarna de managementovereenkomst niet veel later werd beëindigd. De voormalige CEO werd onmiddellijk de toegang tot bedrijfsgebouwen ontzegd en moest zijn laptop inleveren. Hij verstuurde een ingebrekestelling waarin hij eiste dat het bedrijf geen toegang zou nemen tot zijn e-mailaccount, een automatisch bericht zou instellen en het account op korte termijn zou afsluiten. Hij verwees daarbij naar de richtlijnen van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Het bedrijf reageerde met een alternatief voorstel: de voormalige CEO mocht onder begeleiding van de functionaris voor gegevensbescherming door zijn e-mails bladeren om alleen zijn persoonlijke berichten te selecteren. Deze privé-e-mails zouden dan eerst worden gecontroleerd op hun persoonlijke karakter, daarna aan hem worden overhandigd en vervolgens definitief uit het bedrijfssysteem worden gewist.

Voor alle zakelijke e-mails - dus berichten over bedrijfsactiviteiten, klanten, leveranciers, contracten en dergelijke - werd echter geen toegang verleend. Het bedrijf stelde dat deze professionele correspondentie volgens de managementovereenkomst eigendom van het bedrijf bleef en daarom niet mocht worden gekopieerd of meegenomen. Met andere woorden: het bedrijf wilde alleen privé-berichten (zoals persoonlijke afspraken of familiecorrespondentie) teruggeven, maar alle zakelijke communicatie behouden voor zichzelf.

Het cruciale punt: in september 2023, ruim anderhalf jaar na zijn ontslag, ontdekte de voormalige CEO dat zijn e-mailaccount nog steeds actief was. Het bedrijf rechtvaardigde de bewaring door te stellen dat dit noodzakelijk was voor de lopende arbitrageprocedure over het commerciële geschil, waarin ook een kopie van de volledige mailbox werd gevraagd.

Uitspraak van de GBA

De GBA oordeelde dat een out-of-office bericht maximaal 1 tot 3 maanden na beëindiging van de functie mag blijven bestaan, afhankelijk van de verantwoordelijkheid van de betrokkene. Na deze periode moeten e-mailadres en mailbox worden gedeactiveerd omdat het oorspronkelijke doel (uitoefening van CEO-taken) niet meer bestaat.

Hoewel het bedrijf zich beriep op gerechtvaardigd belang voor verdediging in de arbitrageprocedure, faalde zij erin de betrokkene te informeren over dit gerechtvaardigde belang. De GBA stelde dat dit tegen de redelijke verwachting inging dat de mailbox zou worden verwijderd op 30 april 2022, zoals eerder aangekondigd.

Het bedrijf weigerde om een complete kopie van de e-mailbox te geven aan de voormalige CEO. Ze beweerden dat dit zou schaden aan de privacy van andere personen (collega's, klanten die in de e-mails werden genoemd) en aan bedrijfsgeheimen van het bedrijf. Maar hier ging het mis: het bedrijf kon niet concreet uitleggen welke specifieke schade er zou ontstaan - ze zeiden gewoon "nee" zonder te bewijzen waarom.

Volgens de GBA had het bedrijf een drietrapsproces moeten volgen: eerst precies aangeven welke e-mails problematisch zouden zijn en waarom, vervolgens zoeken naar een middenweg (bijvoorbeeld namen van anderen wegstrepen, alleen relevante delen van e-mails geven, of gevoelige bedrijfsinformatie wegnippen), en pas als laatste stap - indien er echt geen oplossing mogelijk was - volledig weigeren. Het probleem was dat het bedrijf alle stappen oversloeg en meteen alles weigerde. Dat mag niet volgens de privacywetgeving: je moet eerst proberen een oplossing te vinden die beide partijen beschermt. De GBA concludeerde daarom dat het bedrijf niet eens had geprobeerd om een compromis te zoeken, wat onrechtmatig was.

Ondanks de vastgestelde inbreuken volstond de GBA met een berisping, rekening houdend met het feit dat het e-mailaccount inmiddels was afgesloten en het bedrijf intussen een beleid voor mailboxbeheer had ingevoerd.

Onze mening

Deze beslissing biedt belangrijke lessen voor werkgevers over e-mailbeheer na beëindiging van arbeidsrelaties:

- **Proactief beleid vereist:** Werkgevers moeten duidelijke procedures hebben voor het afsluiten van e-mailaccounts binnen 1-3 maanden na ontslag. Een automatisch out-of-office bericht is onvoldoende, daadwerkelijke deactivatie is nodig.
- **Transparantie over rechtsgronden:** Indien bewaring nodig is voor juridische procedures, moet de werknemer hierover worden geïnformeerd. Stilzwijgende bewaring zonder motivatie is onrechtmatig, zelfs bij lopende geschillen.
- **Inzagerecht respecteren:** Het argument dat bedrijfsdocumenten eigendom van de werkgever

zijn, ontslaat niet van de verplichting om inzage te verlenen in persoonsgegevens. Een zorgvuldige belangenafweging en eventuele anonimisering zijn vereist.

- **Praktische uitdaging:** De beslissing illustreert de complexiteit van het onderscheiden tussen persoonsgegevens en bedrijfsgegevens in zakelijke e-mailaccounts. Werkgevers moeten bereid zijn tot pragmatische oplossingen, zoals gefilterde toegang onder toezicht.

Definitief

Tegen deze beslissing kan binnen dertig dagen beroep worden aangetekend bij het marktenhof. Gezien de beperkte sanctie (berisping) en het feit dat het hoofdgeschil grotendeels is beslecht, lijkt de kans op beroep beperkt.

Voor werkgevers is deze uitspraak een duidelijke waarschuwing om zorgvuldig om te gaan met e-mailaccounts van voormalige medewerkers. ■

De wetgeving is zeer dynamisch en steeds onderhevig aan verandering, hieronder enkele actuele topics die zeker het bekijken waard zijn.

1. BENT U REEDS GDPR COMPLIANT?

Sinds 25 mei 2018 is de Algemene Verordening Gegevensbescherming, beter bekend als de “GDPR”, van kracht. De GDPR legt aan ondernemingen uitgebreide transparantie- en beveiligingsverplichtingen op. Het huidige beheer en de beveiliging van de verwerkte persoonsgegevens in Uw onderneming moet in kaart worden gebracht. Wellicht zal U verbaasd zijn van de hoeveelheid data die U over de jaren heen heeft verworven. Denk maar aan personeel, loonadministratie, cliënteel, leveranciers, camerabewaking, GPS tracking, gebruik van badges en noem maar op.

Mr. Joost PEETERS en Mr. Yannick LAUWERS, volgden een intensieve GDPR-cursus en mogen zich dan ook “Data Protection Officer” (“DPO”) noemen. Zij begeleiden dagelijks ondernemers om de GDPR zo efficiënt mogelijk te implementeren in de bedrijfsstructuur. Om tegemoet te komen aan de transparantieverplichtingen dienen o.a. verwerkingsregisters, verwerkingsovereenkomsten, policies en vertrouwelijkheidsovereenkomsten te worden opgesteld. De GDPR is niet enkel een juridische aangelegenheid. De data moeten ook in de praktijk beschermd worden. Om de wetgeving optimaal te integreren in de onderneming werkt STUDIO | LEGALE samen met haar partners die de beveiliging van de onderneming zullen screenen en de risico's op datalekken zal weergeven in een overzichtelijk rapport.

Het GDPR-team volgt nauwgezet de actualiteit op in dit kader en publiceert frequent samenvattingen met eigen inzichten op haar media-kanalen.

Vraagt U zich af in hoeverre U compliant bent met de GDPR? Wij staan steeds te Uwer beschikking voor een eerste vrijblijvend gesprek waarbij wij kort maar bondig de kernprincipes van de nieuwe wetgeving zullen uiteenzetten en weergeven welke gevolgen de GDPR heeft op Uw onderneming.

STUDIO | GDPR
Data Protection Officers (DPO's)

Mr. Joost PEETERS

Mr. Yannick LAUWERS

2. VERPLICHT E-FACTUREREN VIA PEPPOL VANAF 2026: IS UW ONDERNEMING AL IN ORDE?

Vanaf 1 januari 2026 zijn alle btw-plichtige Belgische ondernemingen wettelijk verplicht om hun facturen uit te wisselen via het Peppol-netwerk. Dit betekent dat facturen vanaf dan niet meer via e-mail of post mogen worden uitgewisseld, maar enkel via het beveiligde Peppol-platform.

Maar wat betekent dat concreet voor U? En hoe kan U deze verplichting meteen als een kans gebruiken om Uw facturatieproces te automatiseren en versterken?

Wat is Peppol?

Peppol staat voor Pan-European Public Procurement On-Line. Het is een beveiligd en gestandaardiseerd Europees netwerk voor elektronische facturatie. Peppol werkt via zogenoemde erkende "Access Points", die zorgen voor een vlotte en veilige uitwisseling van digitale facturen tussen bedrijven, boekhoudprogramma's en overheden.

Nieuw: STUDIO | LEGALE Advocaten introduceert PEPPOL || CASH

Met PEPPOL || CASH biedt STUDIO | LEGALE een praktijkgerichte oplossing waarmee U Uw volledige facturatieproces – van verzending tot invordering – eenvoudig kunt automatiseren en opvolgen.

Ons doel? U als ondernemer meer inzicht, controle en efficiëntie geven in de volledige facturatiestroom, zowel intern als extern.

Van verplichting naar opportuniteit

Bij STUDIO | LEGALE kijken we verder dan louter de wettelijke compliance. Met het platform PEPPOL || CASH bieden we een geïntegreerde totaaloplossing die alle stappen van Uw facturatieproces centraliseert in één overzichtelijk portaal. Geen losse tools of eindeloze opvolgmails meer: alles gebeurt op één plaats.

Wat biedt PEPPOL || CASH?

- **Een geïntegreerd Peppol Access Point**
Verzenden en ontvangen facturen verloopt volledig conform de nieuwe regelgeving.
- **Volledige interne opvolging**
Volg in real time welke facturen openstaan, betwist zijn of te laat betaald worden.
- **Automatische koppeling met Uw boekhouding**
Werk naadloos samen met Uw boekhoudsoftware of ERP-systeem.
- **Slimme waarschuwingen**
Krijg automatisch meldingen bij vertraging of geschillen.
- **Multichannel herinneringen**
Automatische opvolging via e-mail, sms, post, telefoon of aangetekende zendingen.

- **Waterdichte logging**

Alle acties worden gelogd, gedocumenteerd en gestructureerd bewaard.

- **Eenvoudige externe opvolging van betalingstermijnen en invordering via STUDIO | LEGALE Advocaten**

Wordt een factuur toch niet betaald? Dan kunt u met één klik het volledige dossier doorsturen naar STUDIO | LEGALE (STUDIO | INCASSO) voor juridische opvolging. Wij ontvangen automatisch het volledige gelogde dossier met alle relevante documenten en stappen die u reeds ondernam.

- **Transparante opvolging van onze acties**

Binnen hetzelfde platform volgt u ook onze juridische tussenkomsten op de voet.

Waarom is dat uniek?

Dankzij PEPPOL || CASH hoeft U als ondernemer geen afzonderlijke tools meer te gebruiken om facturen op te volgen. U beschikt over één centraal portaal dat Uw financiële processen overzichtelijk, veilig en controleerbaar maakt.

Voordelen PEPPOL || CASH:

- Voldoen aan wettelijke verplichting vanaf 2026;
- Minder administratie en snellere betalingen;
- Minder fouten dankzij automatische verwerking;
- In één oogopslag een overzicht van Uw financiële situatie;
- Snelle en efficiënte juridische stappen dankzij geautomatiseerde dossieroverdracht.

Met PEPPOL || CASH bouwen we een juridische en financiële cockpit voor ondernemers.

Klaar om Uw facturatie te versterken?

Neem contact op met de advocaten van STUDIO | LEGALE en ontdek hoe PEPPOL || CASH Uw facturatieproces vereenvoudigt en versterkt.

3. IS UW MERK BESCHERMD?

Is de naam, logo,... van Uw onderneming reeds als merk beschermd? Zonder het te weten loopt U misschien een enorm risico om investeringen en ideeën waarmee U Uw onderneming, product en diensten,... hebt uitgebouwd bloot te stellen aan imitatie.

In tegenstelling tot de handelsnaam, die door louter gebruik ervan enigszins beschermd wordt, dient U proactief te handelen voor wat betreft de bescherming van Uw activiteiten als een merk.

Een merk is een intellectueel eigendomsrecht op een teken dat Uw producten en diensten onderscheidt van die van Uw concurrenten. Een merk kan verschillende vormen aannemen zoals een woord, een logo, een geluid, etc.

U moet zich ervan bewust zijn dat het merkenrecht het principe van ‘first come, first served’ hanteert. Degene die als eerste een merk registreert, kan in principe een ander beletten om dit (of een zeer vergelijkbaar teken) te gebruiken.

STUDIO | LEGALE biedt de nodige efficiënte bijstand om de procedure van registratie van Uw merk op zich te nemen.

Mr. Joost PEETERS en Mr. Yannick LAUWERS zorgen voor de nodige expertise om U bij het hele proces van merkregistratie bij te staan. Zo is het belangrijk om te bepalen op welk niveau (bv. Benelux, Europees, Internationaal) U de bescherming aanvraagt en onder welke klasse. Na de succesvolle registratie is het tevens zeer belangrijk dat Uw rechten als merkhouder nauwgezet gehandhaafd worden door bvb. frequente en grondige screening van registratie aanvragen van soortgelijke merken en het handhaven van inbreuken.

STUDIO | TRADEMARK

Mr. Joost PEETERS

Mr. Yannick LAUWERS

4. SCREENING VAN UW ALGEMENE VOORWAARDEN, BETER VOORKOMEN DAN GENEZEN!

Wist U dat algemene voorwaarden vaak het verschil maken in een juridische discussie? Toch worden ze al te vaak gekopieerd van internet, of lange tijd niet meer geactualiseerd. En dat terwijl het recht voortdurend evolueert.

Daarom loont het om regelmatig stil te staan bij de kwaliteit en geldigheid van Uw algemene voorwaarden. Zijn ze nog up-to-date? Bevatten ze alle verplichte informatie? En zijn ze geldig en tegenstelbaar aan uw klanten?

Algemene Voorwaarden zijn bedoeld om contractuele afspraken te verduidelijken, risico's te beheersen en discussies te voorkomen. Ze bevatten de 'kleine lettertjes' over onder meer betaling, levering, aansprakelijkheid, annulaties en geschillen. In principe worden algemene voorwaarden opgesteld voor herhaald gebruik en vormen ze een aanvulling op de concrete afspraken in een offerte, bestelbon of overeenkomst.

Wanneer zijn algemene voorwaarden geldig en tegenstelbaar?

Volgens het nieuwe Burgerlijk Wetboek ([Art. 5.23 NBW](#)) zijn algemene voorwaarden slechts geldig en tegenstelbaar aan Uw klant als:

1. *de klant er effectief kennis van kon nemen vòòr of uiterlijk bij het sluiten van het contract, én*
2. *de klant ze uitdrukkelijk of stilzwijgend aanvaard heeft.*

Concreet betekent dit dat U Uw algemene voorwaarden bij voorkeur voegt bij de offerte, bestelbon of overeenkomst, en dat U deze idealiter laat ondertekenen of de ontvangst bevestigen via e-mail.

Welke clauses mogen zeker niet ontbreken?

Algemene voorwaarden zijn geen one-size-fits-all document. Ze zijn best steeds aangepast aan de realiteit van Uw onderneming: Uw klanten, Uw sector, Uw risico's, Uw producten of diensten.

Toch zijn er een aantal basisclauses die in quasi elke set algemene voorwaarden niet mogen ontbreken:

1. Identificatiegegevens

Een logische maar vaak vergeten stap: zorg dat Uw algemene voorwaarden Uw volledige ondernemingsgegevens bevatten.

2. Voorrangsregeling ('battle of the forms')

Wat als Uw klant ook eigen algemene voorwaarden heeft? Wie "wint"?

Door een duidelijke voorrangsbevestiging vermijdt U dat de voorwaarden van de andere partij (stilzwijgend) van toepassing zouden zijn.

3. Betalingsvoorwaarden

Duidelijke afspraken over betaling zijn cruciaal, Zo staat U juridisch sterker als betaling uitblijft. Denk hierbij aan: betalingsmodaliteiten (termijnen, vervaldatum), vergoedingen bij laattijdige betaling (intresten), schadebeding (bijv. een forfaitair bedrag van 10% op het factuurbedrag bij wanbetaling), clause die alle facturen onmiddellijk opeisbaar maakt bij laattijdige betaling van één factuur.

4. Compensatieclausule (netting)

Voorzie de mogelijkheid om openstaande vorderingen te compenseren. Vooral nuttig bij insolventie van Uw klant: U voorkomt dat U eerst nog moet betalen, terwijl U zelf ook nog geld tegoed hebt.

5. Aansprakelijkheidsbeperking

Voorzie duidelijke grenzen aan Uw aansprakelijkheid, met respect voor wettelijke limieten (Art. 5.89 NBW)

6. Overmacht en hardship

Voorzie een overmachtsclausule die toelaat om prestaties tijdelijk op te schorten of het contract te beëindigen zonder schadevergoeding. Hardship biedt ruimte om te heronderhandelen wanneer de uitvoering onredelijk verzwaard wordt (bv. grondstofprijzen exploderen).

7. Prijsaanpassing

Voorzie dat U Uw prijzen mag aanpassen bij gewijzigde omstandigheden, Bijvoorbeeld: loonindexaties, grondstofprijzen, valutakoersen... Zonder dergelijke clausule kan een klant zich vastklampen aan een oorspronkelijke prijs, ook als Uw kosten fors stijgen.

8. Eigendomsvoorbehoud

Doorgaans gaat eigendom over bij levering. Door een eigendomsvoorbehoud blijft U eigenaar tot volledige betaling ontvangen is. Dit heeft als voordeel dat U Uw goederen kan terugvorderen bij niet-betaling of faillissement.

9. Bevoegde rechtbank / toepasselijk recht

In een geschil wilt U niet verrast worden door een procedure in het buitenland. Voorzie daarom contractueel het toepasselijk recht en de bevoegde rechtbank.

10. Privacy en gegevensverwerking

Verwerkt Uw onderneming persoonsgegevens? Dan bent U verplicht om dit te doen in overeenstemming met de AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming) of GDPR.

Het team van STUDIO | GDPR (www.studio-gdpr.be) ondersteunt U hier graag bij. Mr. Joost Peeters en Mr. Yannick Lauwers zijn beiden erkend als Data Protection Officer (DPO) en hebben ruime ervaring met GDPR-compliance.

11. Automatisch einde bij faillissement

Bepaal dat de overeenkomst automatisch eindigt bij faillissement, gerechtelijke reorganisatie of stopzetting van activiteiten door de klant. Zo vermijdt U dat U nog prestaties moet leveren aan een partij die niet meer kan betalen.

12. Bemiddelingsclausule

Bepaal dat partijen eerst een poging tot minnelijke regeling of bemiddeling ondernemen alvorens naar de rechtbank te stappen. Dit is vaak sneller, goedkoper en behoudt de commerciële relatie.

Eén model past niet voor iedereen

Iedere onderneming is uniek. Daarom is een juridisch correcte, goed aangepaste set voorwaarden essentieel voor Uw onderneming.

Wenst U advies, een screening of nieuwe voorwaarden op maat?

STUDIO | LEGALE Advocaten staat U graag bij.

Contacteer ons via info@studio-legale.be.

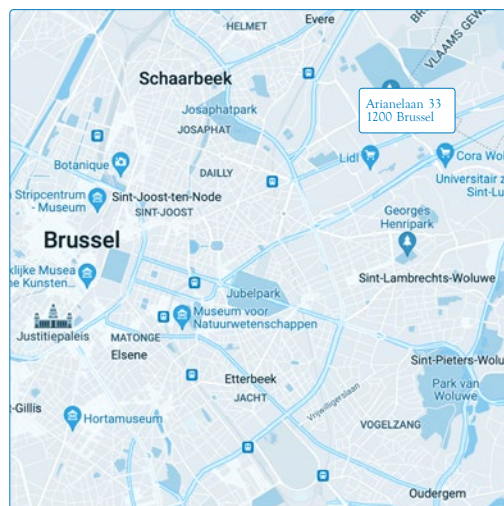
✉ info@studio-legale.be
academy@studio-legale.be
info@studio-penale.be

☎ Tel +32(0)3 216 70 70

📠 Fax +32(0)3 216 70 79

📍 **kantoor Antwerpen**
Haantjeslei 69/A | 2018 Antwerpen
Tel 03/216 70 70 | Fax 03/216 70 79

📍 **kantoor Brussel**
Arianelaan 33 | 1200 Brussel "THE FIELD LAB"
Tel 03/216 70 70 | Fax 03/216 70 79

🌐 Sociale media

STUDIO | LEGALE

www.studio-legale.be
www.jubel.be/author/studio-legale
www.linkedin.com/company/studio-legale-advocaten
www.facebook.com/studiolegaleadvocaten
www.instagram.com/studiolegaleadvocaten
www.threads.com/@studiolegaleadvocaten
www.x.com/STUDIOLEGALE_BE

STUDIO | PENALE

www.studio-penale.be
www.linkedin.com/company/studio-penale-advocaten
www.instagram.com/studiopenale_straffleiders/
www.x.com/studio_penale
www.facebook.com/p/Studio-Penale-Strafrechtadvocaten-100032268023298/

STUDIO | LEGALE
Advocaten www.studio-legale.be

Tel 03/216 70 70 | Fax 03/216 70 79 | info@studio-legale.be | Haantjeslei 69/A | 2018 Antwerpen

(GECENTRALISEERDE ADMINISTRATIE:

ALLE POST NAAR HET KANTOOR TE ANTWERPEN STUREN!)

Kantoor Brussel: Avenue Arianelaan 33 | 1200 Brussel | 'The Field Lab'

STUDIO | LEGALE Advocaten is een groepering van advocaten